

Beslutningsreferat fra møde i Implementeringsrådet d. 13. maj 2016

Dagsorden

1. **Velkomst v. formanden**
2. **Evaluering af Implementeringsrådets 1. møde**
3. **Deltagelse af erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen**
 - Herunder spørgsmål fra medlemmerne
4. **Drøftelse af Implementeringsrådets indsatser**
 - 4.1. Implementering af ny EU-regulering
 - Arbejdsform (Bilag 1)
 - Gennemgang af forslag (Bilag 2)
 - 4.2. Nabotjek af eksisterende regulering
 - Gennemgang af forslag (Bilag 3)
 - Evt. prioritering af anbefalinger
 - 4.3. Tidlig interessevaretagelse
 - Gennemgang af forslag (Bilag 4)
5. **Kommunikation**
6. **Forslag til mødeafvikling/tilrettelæggelsen af Rådets arbejde fremadrettet**
 - 6.1. Mødeplan for 2017 (Bilag 5)
7. **Eventuelt**

Forbrugerrådet Tænk meddelte på 1. møde i Implementeringsrådet, at det ikke var muligt at deltage på 2. møde (d. 13. maj 2016) pga. internationale mødeforpligtelser. Derfor havde Forbrugerrådet Tænk efter aftale med formanden afgivet skriftlige kommentarer til de enkelte forslag, der blev gennemgået under dagsordenens pkt. 4.

Pkt. 1: Velkomst v. formanden

Pkt. 2: Evaluering af Implementeringsrådets 1. møde

- Generel opbakning til, at skriftlige høringer søges undgået.
- Ved kvalitetssikring af Implementeringsrådets forslag skal det tilstræbes at køre maksimalt to kvalitetssikringsrunder. Én med sekretariatets bemærkninger og én med formandens.
- Forslagsstillere skal lave en prioriteret rækkefølge af deres forslag, når disse sendes til sekretariatet forud for drøftelserne i Implementeringsrådet.
- Såfremt et medlem af Implementeringsrådet er fraværende på et møde, har medlemmet mulighed for at fremsende skriftlige kommentarer til forslagene forud for mødet. Det er fremover kun muligt at få indskrevet i referatet, at man ikke støtter et bestemt forslag, såfremt man er tilstede på mødet (det er gjort for dette møde fsva. Forbrugerrådet TÆNKs bemærkninger som en undtagelse, da det ikke tidligere har været adresseret eksplicit).

- Ved indsendelse af forslag, som også behandles i andre organer, fx i Virksomhedsforum for enklere regler, bør det i forslaget tydeliggøres, hvordan forslaget adskiller sig fra anden igangværende proces, samt hvordan forslaget spiller ind i implementeringsdagsordenen.

Pkt. 3. Deltagelse af erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen

- Sekretariatet udarbejder et oplæg om muligheden for, at Rådet kan afgive anbefalinger til indenrigsnabotjek af regler og håndhævelse heraf i kommuner/regioner.

Pkt. 4: Drøftelse af Implementeringsrådets indsatser

Pkt. 4.1. Implementering af ny EU-regulering

Drøftelse af arbejdsform

- Forslag til implementering af ny EU-regulering skal fremadrettet skrives direkte ind i de enkelte implementeringsplaner under feltet "Anbefalinger fra Implementeringsrådet", dog gerne med overskrifter. Såfremt der ikke er udarbejdet en implementeringsplan, udfyldes den skabelon, sekretariatet tidligere har udsendt.
- Sekretariatet skal forsøge at sikre, at ministerierne indsætter mere information i implementeringsplanerne, herunder særligt mere om proces for implementering, information om interessentinddragelse, metode til implementering (fx angivelse af hvilke love, bekendtgørelser og vejledninger, implementeringen vedrører), hvilke gældende nationale regler, der påvirkes eller evt. kan ophæves, hvilke lande, man vil forsøge at have dialog med i implementeringsfasen m.v.

Gennemgang af forslag

- Implementeringsrådet behandlede i alt 6 forslag til implementering af ny EU-regulering.
- Forslag 1-5 blev vedtaget og oversendes til de pågældende ministerier.
- Forslag 6 blev trukket af forslagsstiller.
- Forbrugerrådet TÆNK kunne ikke støtte forslag 4 og 5.
- Det blev besluttet, at det i vedtagne anbefalinger, hvor forslagsstiller ikke er et medlem af Implementeringsrådet, ikke skal fremgå eksplicit, hvem forslagsstiller er. Dette begrundes med, at Implementeringsrådet er afsender, når anbefalinger oversendes til regeringen eller til ministerierne.

Pkt. 4.2. Nabotjek af eksisterende regulering

- Implementeringsrådet behandlede i alt 21 forslag til nabotjek af eksisterende regulering.
- Følgende forslag blev vedtaget og oversendes til regeringens Implementeringsudvalg: 1-6, 9-10, 12-21.
- Følgende forslag revideres (uden genfremsættelse for Implementeringsrådet) inden oversendelse til Implementeringsudvalget:
 - Forslag 1, 6, 9, 17, 18 og 20.
- Følgende forslag revideres og genfremsættes på næste møde i Implementeringsrådet den 29. september 2016:
 - Forslag 7, 8 og 11.
- LO kunne ikke støtte forslag 21.

- Forbrugerrådet TÆNK kunne ikke støtte forslag 5, 15, 19 og 20.

Pkt. 4.3. Tidlig interessevaretagelse

- Implementeringsrådet behandlede i alt 9 forslag til tidlig interessevaretagelse.
- Følgende forslag blev vedtaget og oversendes til regeringens Implementeringsudvalg: 2-9
- Forslag 1 blev trukket af forslagsstiller.
- Følgende forslag revideres (uden genfremsættelse for Implementeringsrådet) inden oversendelse til Implementeringsudvalget:
 - Forslag 2, 4-6 og 9.
- Forbrugerrådet TÆNK kunne ikke støtte forslag 5 og 7

Pkt. 5: Kommunikation

- Ny hjemmeside er næsten klar, og gøres aktiv når Implementeringsrådets anbefalinger fra dette møde offentliggøres. Hjemmesiden laves som en underside til erst.dk.
- Der udarbejdes en nyhed i forbindelse med offentliggørelse. Medlemmerne orienteres dagen før efter sædvanlig praksis.

Pkt. 6: Forslag til mødeafvikling/tilrettelæggelsen af Rådets arbejde fremadrettet

Pkt. 6.1. Mødeplan 2017

- Mødet den 7. marts 2017 flyttes til tirsdag den 14. marts 2017 kl. 9-13.

Pkt. 7 Eventuelt / Evaluering af dagens møde

Implementeringsrådet

Anbefalinger – Tidlig interessevaretagelse

Tabel 1: anbefalinger vedrørende tidlig interessevaretagelse vedtaget af Implementeringsrådet d. 13. maj 2016.

Nr.	Titel	Bemærkninger
1	Bæredygtig produktudvikling	
2	Havnefaciliteter til driftsaffald og lastrester	
3	Ensartet og transparent niveau for håndhævelse af arbejdsmiljøregler	
4	Evaluerings af Forbrugerrettighedsdirektivet – returret for brugte varer	Forbrugerrådet TÆNK støtter ikke anbefalingen.
5	Fitnesscheck på Det europæiske forbrugeraquis	
6	E-databeskyttelsesdirektivet	Forbrugerrådet TÆNK støtter ikke anbefalingen.
7	Revision af transportforordningen	
8	REACH forordningen – annexet om nanomaterialer	

Titel	Anbefaling 1 - Bæredygtig produktudvikling
Ministerium	Miljø- og fødevareministeriet (Miljøstyrelsen)
Berørt EU-regulering	<p>EU har iværksat et bæredygtighedsinitiativ, som skal indføre fælleseuropæiske livscyklusbaserede standarder til vurdering af produkters og organisationers miljøpåvirkning (Kommissionens henstilling af 9. april 2013, 2013/179/EU). Initiativet kaldes Product Environmental Footprint (PEF), og der forventes et politisk udspil fra Kommissionen primo 2017.</p> <p>Formålet er, at fremme en bæredygtig produktion og bæredygtige indkøb, som blandt andet skal gøre det lettere for forbrugere og indkøbere at forstå produkters miljøpåvirkning og derved træffe bæredygtige indkøbsvalg.</p> <p>Det skal sikres, at der ikke sker regulatorisk overlap i forhold til Byggevareforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 305/2011 af 9. marts 2011), og i den forbindelse reglerne for EPD – miljøvaredeklarationer, udviklet for "construction products" baseret på den internationale standard 158041.</p>
Berørt dansk lovgivning	
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	<p>Det forventes, at forbrugerne og indkøberne i højere grad i fremtiden vil købe miljøvenligt og bæredygtigt, hvorfor virksomheder med produkter, der vurderes til at være bæredygtige, kan få større omsætning.</p> <p>Danmark har sammenlignet med andre lande en konkurrencefordel i miljøbeskyttelse, dyrevelfærd og høj kvalitetsvarer. Bliver PEF-standarder tilstrækkelig høje, kan det gavne dansk erhvervsliv.</p>
Begrundelse	<p>Europa-Kommissionen er i gang med at forberede vidensgrundlaget for en politisk indsats, hvor PEF-standarderne forventes at få direkte betydning for kommende EU-initiativer og lovgivning og dermed det danske fødevareerhvervs produktion.</p>
Retning/holdning	<p>Danmark har tradition for at producere med omtanke. I sammenligning med andre europæiske og globale lande, er den danske miljøbeskyttelse og produktionsstandard meget høj.</p> <p>Ved udarbejdelse af et fælleseuropæisk grundlag for sammenligning af produkters bæredygtighed, bør regeringen arbejde for, at danske styrker tilgodeses i udvikling af standarden og i den kommende politikudvikling.</p> <p>Danmark er kendt for en bæredygtig intensiv fødevareproduktion, hvor vi over årene har formået at producere mere med en lavere miljøbelastning. Det er blandt andet sket via markante reduktioner i vandforbrug, energiforbrug og CO₂-udledning. Det bør derfor sikres, at andre – og mere miljøbelastende</p>

¹ EPD: Environmental Product Declaration eller miljøvaredeklaration, som det hedder på dansk, dokumenterer en byggevarers miljømæssige egenskaber og udvikles iht. anerkendte Europæiske og internationale standarder. Det er en standardiseret metode til at levere informationer om energi- og ressourceforbruget samt miljøpåvirkningerne fra produktionen, anvendelsen og bortskaffelsen af en byggevarer

	<p>produktionsformer – bliver korrekt afspejlet i PEF-arbejdet.</p> <p>Danmark bør blandt andet have følgende opmærksomhedspunkter – som bør følges i tæt dialog med branchen:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Green washing ved ukontrolleret brug af sekundære data (fx data baseret på skøn frem for konkrete beregninger) for animalske produkter bør undgås. Det er nødvendigt at følge brugen og udviklingen af data, for at få et retvisende billede af både den danske produktion i sammenligning med andre landes produktioner, samt hvordan det generelle datagrundlag afspejler danske forhold. • Det bør sikres, at verifikation af studier som bruges som videngrundlag for PEF arbejdet ligger på et hensigtsmæssigt niveau, dvs. hverken forsimplet eller kompliceres unødigt.
Særlige hensyn	Ikke udover de nævnte danske konkurrencefordele.
Igangværende dansk indsats	Miljøstyrelsen har opprioriteret arbejdet med Product Environmental Footprint (PEF) ved at satse på dansk deltagelse i Nordisk Ministerråds bæredygtighedsprojekt om produkters miljøpåvirkning (Nordic Environmental Footprint – NEF). Det nordiske projekt skal bruges direkte i PEF-arbejdet.

Titel	Anbefaling 2 - Havne-faciliteter til driftsaffald og lastrester
Ministerium	Miljø- og Fødevarerministeriet
Berørt EU-regulering	<p>Revision (REFIT) af EU direktiv 2000/59/EC om Havne-faciliteter til driftsaffald og lastrester.</p> <p>Europa-Kommissionen ønsker at strømline direktivet og sikre mere smidig håndtering og forbedring af landet affald i havne. Det vil betyde konkrete konsekvenser for de nationale meldeformaliteter - det vil sige de dokumenter, som skibe skal afgive, når de anløber en havn - og for kontrollen af skibes afleveringer. DG MOVE foreslår udformning af retningslinjer, frivillige overvågningsmuligheder og på længere sigt en revidering af direktivet forventet primo 2017.</p>
Berørt dansk lovgivning	I Danmark er direktivet implementeret i bekendtgørelse nr. 415 af 10/05/2012 om modtagefaciliteter for affald fra skibe, om skibes aflevering af affald og havnes affaldsplaner.
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	<p>Hovedproblemet er, at medlemsstaters implementering af EU direktiv 2000/59/EC om Havne-faciliteter til driftsaffald og lastrester ikke er harmoniseret, hvilket skaber bureaukrati, mangel på transparens og i værste fald går ud over skibes effektive anløb (turn-around).</p> <p>Det bør nævnes, at direktivet tager højde for, at havnes myndighedsrolle varierer fra havn til havn og land til land indenfor det Europæiske Fællesskab. Dette er en af forklaringerne bag en forskelligartet implementering i medlemslandene, samt hvorfor det ikke er udformet som forordning.</p>

	<p>Særlig problematisk er EU's medlemsstaters implementering af direktivets artikel 8. Det medfører, at der for havne og operatører, der beskæftiger sig med modtagelse af skibes driftsaffald og lastrester:</p> <ul style="list-style-type: none"> • eksisterer myter om høje afgiftspriser for modtagelse af skibes driftsaffald og lastrester, • ikke er en gennemskuelig pris-struktur i EU-havne, • er nogle EU-havne, der yder rabat på skibsafgift ud fra skibets miljøprofil (ikke harmoniseret metode), • ikke er ensartet adgang for skibe til at lande affald i EU-havne, • er nogle EU-havne, der ikke registrerer mængden af modtaget affald (men opkræver afgift), • ikke er adgang til data om skibes affaldstype- og mængde ombord, samt hvad skibe har landet og hvordan affaldet er håndteret ved losning i EU-havn. <p>Konklusion: Der er ikke et harmoniseret grundlag for modtagelse, transparente priser (omfang af priser/afgifter), kapacitet, retningslinjer for modtagelse, håndtering og bortskaffelse af forskellige former for affald samt kontrol af skibes afleverede affald (type og mængde).</p>
<p>Begrundelse</p>	<p>I Danmarks erhvervshavne kan skibe aflevere alt under IMO's internationale retningslinjer (MARPOL) for hvad angår:</p> <ul style="list-style-type: none"> • forebyggelse af forurening med olie (Annex I), • forebyggelse af forurening med spildevand fra skibe (Annex IV) og • forebyggelse af forurening med affald fra skibe (Annex V). <p>Hertil kommer modtagelse af farligt affald.</p> <p>Typisk prisstruktur for danske erhvervshavne: Der er no-special fee ved aflevering af skibsgeneret affald siden sidste anløbshavn. Priser for lastgenereret affald er entydig og fremgår af forretningsbetingelser online. Kommunale særregler og mulighed for at pumpe spildevand effektivt afhænger af kommunale anlæg.</p> <p>Danmark er geografisk placeret i et af IMO defineret Emission Control Area (MARPOL Annex VI om forebyggelse af luftforurening fra skibe). Alternativer til skibes brændstoffer skaber nye affaldstyper, som EU direktiv 2000/59/EC om Havne-faciliteter til driftsaffald og lastrester ikke tager højde for. Det samme er gældende for forventede krav til skibe om rensning af ballastvand.</p> <p>Nye typer af affald som ballastvand og affaldsprodukter fra røggasrensning kræver ændring af EU direktiv 2000/59/EC om Havne-faciliteter til driftsaffald og lastrester. Den maritime sektor vil have gavn af harmoniserede retningslinjer for modtagelse, håndtering og bortskaffelse af nye typer af affald fra skibe. Med ballastvand er der tale om investering i ganske særlige faciliteter om bord på skibe eller i havne til behandling af saltvand, ligesom der ikke eksisterer retningslinjer for håndtering, opbevaring og afskaffelse af farligt affald fra røggasrensning i tør eller våd form.</p>

	<p>Europa-Kommissionens European Sustainable Shipping Forums (ESSF) arbejdsgruppe om havnes modtagefaciliteter (PRF) har til formål at evaluere EU direktiv 2000/59/EC om Havne-faciliteter til driftsaffald og lastrester. Konklusionerne fra PRF-arbejdsgruppen er bl.a., at der fra EU's side er lagt meget vægt på, at havne skal skabe incitament til skibes landing af affald. Prisen for modtagelse af affald på tværs af EU-havne er ikke et problem. Det er nærmere manglen på transparens samt adgang til at aflevere det nødvendige affald, som er en udfordring. Det kræver også EU-fokus på havnestatskontrol af fx skibes udledning af spildevand. Arbejdsgruppen konstaterer også, at der i mindre havne ofte er "self service", hvilket gør det svært at leve op til krav om at registrere affald i forhold til mængde og type.</p>
Retning/holdning	<p>Regeringen bør arbejde for:</p> <ul style="list-style-type: none"> • at revisionen af EU direktiv 2000/59/EC om Havne-faciliteter til driftsaffald og lastrester fører til, at der oprettes tilstrækkelige modtagefaciliteter overalt i EU-havne og at havnene modtager "deres" mængde skibsgenerede affald uden særskilt betaling for skibene. EU bør ikke regulere eller give retningslinjer for havnes priser, da disse er markedsdrevne og genstand for forhandling. EU bør ikke opstille samme krav til faciliteter i alle havne men lade investering afspejle havnens typiske trafik og aktiviteter. • Indførelse af fælles retningslinjer for håndtering, modtagelse og bortskaffelse af farligt affald som affald fra røggasrensning og ballastvand. Miljøinitiativer bør fremmes gennem bottom-up initiativer og synliggørelse af bedste praksis. • en fælles indsats for havnestatskontrol, så den grønne omstilling i søtransport er dokumenteret og valid uden at skabe konkurrenceforvriddning. Løsningen ligger ikke i, at vi i Danmark opruster med flere havnestatskontroller og strengere straffe, når flertallet af skibe i dansk farvand ikke går i havn i Danmark. Flexibilitet til smartere mere smidig havnestatskontrol og håndhævelse var et af 30 forslag fra den tidligere regering i forhold til et mere velfungerende indre marked (Danmark i Europa – 30 veje til et bedre, december 2014).
Særlige hensyn	
Igangværende dansk indsats	

Titel	Anbefaling 3 - Ensartet og transparent niveau for håndhævelse af arbejdsmiljøregler
Ministerium	Beskæftigelsesministeriet
Berørt EU-regulering	EU's arbejdsmiljødirektiver, herunder Rådets direktiv af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet 89/391/EØF (Rammedirektivet om arbejdsmiljø) med tilknyttede særdirektiver.

Berørt dansk lovgivning	Lovbekendtgørelse nr. 1072 af 7. september 2010 med senere ændringer, med tilknyttede bekendtgørelser.
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	I Danmark opfylder virksomhederne generelt arbejdsmiljøreglerne på et højt niveau og er genstand for hyppig kontrol og stram håndhævelse. Da reglerne bliver håndhævet meget forskelligt i EU landene, betyder det, at de danske virksomheder bliver sat i en ulige konkurrencesituation.
Begrundelse	<p>Formålet med anbefalingen er at tilskynde Kommissionen til at sikre et ensartet niveau for håndhævelsen af EU's arbejdsmiljøregler og dermed hævet beskyttelsesniveauet i andre EU-lande.</p> <p>Kommissionen har fået evalueret EU's arbejdsmiljødirektiver. COWI har gennemført evalueringen, der peger på, at der er markant forskel på håndhævelsen, medlemslandene imellem, herunder på størrelsen af de nationale tilsynsmyndigheder.</p> <p>DA peger på, at store forskelle mellem medlemslandene på graden af håndhævelse, giver ulige konkurrencevilkår for Danske virksomheder. I Danmark opfylder virksomhederne generelt reglerne på et højt niveau og er genstand for hyppig kontrol og stram håndhævelse, mens virksomheder i andre medlemslande med sjældnere kontrol og mere lempelig håndhævelse, i højere grad har mulighed for at tilsidesætte reglerne om at sundt og sikkert arbejdsmiljø.</p> <p>Private virksomheder bruger årligt godt en milliard kroner alene i administrative omkostninger på at opfylde EU's arbejdsmiljølovgivning. Hertil kommer virksomhedernes udgifter til de konkrete beskyttelses- og forebyggelsesforanstaltninger i form af f.eks. ventilation, brug af tekniske hjælpemidler, indretning og organisering af produktionsfaciliteter.</p> <p>Kommissionen forventer at spille ud med en høring af parterne om mulige ændringer og tilpasninger af visse særdirektiver i foråret 2016. Det nærmere indhold og omfang heraf er ikke kendt, men det er forventningen, at der kan være forslag til konkrete ændringer af de gældende regler. Der er imidlertid også behov for, at der sættes fokus på ensartet kontrol og håndhævelse, herunder at der skabes transparens herom.</p>
Retning/holdning	<p>Regeringen bør arbejde for, at Kommissionens opfølgning på evaluering af arbejdsmiljødirektiverne ikke kun har fokus på enkelte særdirektiver og den formelle implementering i medlemsstaterne, men også på, at reglerne bliver håndhævet på et ensartet niveau, og at der bliver skabt transparens i håndhævelsen. Det vil understøtte, at virksomhederne oplever en "Level playing field" og ikke udsættes for ulige konkurrencevilkår.</p> <p>Regeringen kan pege på, at Kommissionen med afsæt i sine retningslinjer for bedre lovgivning, kan styrke arbejdet for ikke blot en effektiv, men også ensartet, håndhævelsespolitik.</p>

	<p>Kommissionen kan blandt andet gennemføre årlige overholdelsesdialoger med hver enkelt medlemsstat, og i øvrigt bringe andre værktøjer fra Better Regulation "Toolbox" i anvendelse.</p> <p>Regeringen kan dertil opfordre Kommissionen til at tage initiativ til, at udarbejde vejledninger til medlemsstaterne, om god praksis for håndhævelse af fællesskabslovgivning på arbejdsmiljøområdet.</p> <p>Regeringen kan endelig opfordre Kommissionen til at arbejde for, at medlemsstaterne årligt skal rapportere nøgledata til kommissionen om håndhævelse, f.eks. om inspektioner og sanktioner, samt at disse oplysninger skal offentliggøres.</p> <p>En sådan tilgang vil understøtte Kommissionens REFIT-program for målrettet og effektiv regulering, som evalueringen af direktiverne skal ses i sammenhæng med.</p>
Særlige hensyn	<p>Danmark har i mange år haft regulering af arbejdsmiljøet med et højt beskyttelsesniveau og høj grad af kontrol.</p> <p>Sigtet med EU's arbejdsmiljøregulering er, at medlemsstaterne bevæger sig mod et stadig højere niveau, og målet med dette forslag er derfor ikke at beskyttelsesniveauet i Danmark skal sænkes, men at håndhævelsen i EU bliver mere transparent og ensartet.</p> <p>DA ønsker med forslaget her ikke at reducere håndhævelsen af arbejdsmiljøreglerne i Danmark eller størrelsen af den nationale tilsynsmyndighed i Danmark (Arbejdstilsynet), men derimod ud fra et hensyn til lige konkurrence, at styrke håndhævelsen og kontrollen af arbejdsmiljøreglerne i de øvrige medlemsstater. Transparens om de enkelte medlemsstaters kontrol og håndhævelse vil kunne bidrage hertil.</p>
Igangværende dansk indsats	

Titel	Anbefaling 4 - Evaluering af Forbrugerrettighedsdirektivet – returret for brugte varer
Ministerium	Justitsministeriet
Berørt EU-regulering	<p>Forbrugerrettighedsdirektivet - 2011/83/EU (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF.)</p> <p>Kommissionen indledte et fitness check af EU's forbrugerlovgivning i 4. kvartal 2015. Processen forventes afsluttet med en rapport i 2. kvartal 2017. Afhængig af resultatet vil Kommissionen vurdere om der er behov for at ændre lovgivningen.</p>
Berørt dansk lovgivning	Købeloven og forskellige andre love

	https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=160553
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	Forbrugerrettighedsdirektivet introducerede returret for brugte varer. Implementeringsrådet synes at dette er en urimelig regel og at den endvidere bebyrder danske virksomheder unødigt og væsentligt.
Begrundelse	<p>Forbrugerne har naturligvist ret til at prøve eksempelvis sko eller tøj for at se om det passer – uden at forbrugeren mister sin returret. Men det må være et rimeligt princip at varen returneres indenfor to uger og i en stand der gør, at varen kan sælges som ny igen.</p> <p>De nuværende regler tolkes anderledes og det har allerede skabt problemer for danske virksomheder. Før juni 2014 skulle virksomhederne alene vurdere om den returnerede vare kunne sælges videre som ny eller ej. Efter juni 2014 har virksomhederne skullet udregne værdiforringelsen af varen for at kunne returnere det korrekte beløb til forbrugeren.</p> <p>Dette har betydet at flere handlende har måttet genoverveje om de vil tillade forbrugerne at returnere deres varer til fysiske butikker, hvor personalet ikke nødvendigvis på stedet kan vurdere den eventuelle værdiforringelse af den returnerede vare. Desuden er det vigtigt at understrege at der er væsentlige udgifter forbundet med at sælge brugte varer ift. nye. Det er en dyr og besværlig proces at vurdere varens nuværende værdi, at undersøge en brugt vare for eventuelle mangler, samt præcist at beskrive hvad der adskiller den konkrete vare fra en ny vare ift. at sælge den videre til en forbruger (som fortsat har 2 års reklamationsret).</p> <p>Vurderingen af værdiforringelsen er baseret på den værdi varen har på det tidspunkt, hvor den returneres. Særligt for nogle varer sker værdiforringelsen hurtigt. For at virksomheder ikke skal tabe penge er det derfor vigtigt at varen hurtigt kan sælges videre og det besværliggøres, hvis forbrugeren i vid udstrækning har mulighed for at sætte spørgsmålstejn ved vurderingen af værdiforringelsen i flere måneder efter at varen er blevet returneret.</p>
Retning/holdning	<p>Såfremt evalueringen af EU's forbrugerlovgivning fører til en ændring af forbrugerrettighedsdirektivet, bør regeringen arbejde for afskaffelse af reglen om returret for varer, der er taget i brug.</p> <p>I det omfang at reglen ikke kan fjernes må det være et rimeligt princip, at varen returneres indenfor to uger efter at den er modtaget og forbrugeren har en 14 dages frist til at klage over udregningen af værdiforringelsen efter at denne er blevet bekendt med oplysningerne.</p> <p>Implementeringsrådet opfordrer regeringen til at gennemføre Rådets eget forslag til nabotjek af selvsamme direktiv, inden tidlig interessevaretagelse igangsættes.</p>
Særlige hensyn	Der er som følge af denne regel taget særligt hensyn til forbrugere, der tager varen i brug – selvom det slet ikke var meningen med direktivet.

<p>Igangværende dansk indsats</p>	<p>En variation af forslaget med tilsvarende budskab indgår i kataloget med forenklingsforslag, som Virksomhedsforum for enklere regler og regeringen fremsendte til Europa-Kommissionen i april 2015. Det drejer sig om forslag 3.9 med titlen: "Withdrawal forms and consumers' objections against determination of value loss."</p> <p>Lignende forslag er desuden blevet fremsat af Virksomhedsforum for enklere regler den 18. juni 2014 (Forslag 340).</p> <p>Til trods for at emnet har været behandlet før, vurderer Implementeringsrådet det relevant at behandle forslaget i Implementeringsrådet. Dette skyldes følgende forhold:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Det ønskes klart at signalere at tidlig interessevaretagelse på dette område fortsat er en prioritet. - Der forventes en forstærket indsats ift. den eventuelt nuværende indsats hvis forslaget fremsættes i dette forum. - Der er anledning og grund til senere at følge op på hvilke indsatser der er gennemført, hvis forslaget er vedtaget i dette forum.
--	--

<p>Titel</p>	<p>Anbefaling 5 - Fitnesscheck på Det europæiske forbrugeraquis</p>
<p>Ministerium</p>	<p>Erhvervs- og Vækstministeriet</p>
<p>Berørt EU-regulering</p>	<p>Direktivet om urimelig handelspraksis, prismærkningsdirektivet, direktivet om salg og garantier, vildledningsdirektivet, direktivet om sammenlignede reklame og direktiv om søgsmål med påstand om forbud.</p>
<p>Berørt dansk lovgivning</p>	<p>Særligt markedsføringsloven, men også købeloven, bekendtgørelse om oplysning om salgspris og enhedspris for forbrugsvarer m.fl.</p>
<p>Forventede konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Reglerne på forbrugerområdet omfatter stort set alle virksomheder, der sælger til forbrugere. Nye oplysningskrav, udvidet returret, omvendt bevisbyrde og mange andre forhold vil kunne pålægge virksomheder i Danmark og resten af Europa væsentlige byrder – både administrative og direkte.</p>
<p>Begrundelse</p>	<p>Kommissionen indledte et fitness check af EU's forbrugerlovgivning i 4. kvartal 2015. Processen forventes afsluttet med en rapport i 2. kvartal 2017. Afhængig af resultatet vil Kommissionen vurdere om der er behov for at ændre lovgivningen.</p> <p>Denne proces kører sideløbende med forhandlingerne omkring en harmonisering af forbrugerreglerne for digitalt indhold og online salg af fysiske varer, samt evaluering af forbrugerrettighedsdirektivet. Der er fare for at der pga. manglende overensstemmelse mellem de forskellige aktiviteter, etableres flere forskellige juridiske regimer for de samme varer og/eller at de fremsatte forslag alene udvides til at omfatte al handel. Disse regler er centrale for detailhandelen i Danmark og har potentiale til at påføre virksomheder væsentlige administrative byrder. Det er desværre erfaringen fra de senere år, at forslag på forbrugerområdet fra EU har ført til flere byrder for virksomhederne uden at de har givet nogen væsentlige fordele.</p>

	<p>Den proces som Kommissionen har iværksat er problematisk fordi der forhandles, evalueres og lovgives på samme tidspunkt om forskellige regelsæt, der burde være ens. I den proces er det centralt at der ses samlet på de byrder forbrugerreglerne medfører for virksomhederne. Usammenhængende og uoverskuelige regelsæt er svære for virksomhederne at gennemskue og overføre til praksis og det er vores erfaring, virksomhederne ofte må investere i dyr advokat eller juristbistand for at være sikre på, de lever op til de indviklede krav.</p> <p>I Implementeringsrådet er vi glade for den gode danske forbrugerbeskyttelse, men det er klart at ethvert forslag til ændret forbrugerbeskyttelse bør være en afbalancering af legitim forbrugerbeskyttelse og de byrder, som dette kan medføre for erhvervslivet. Øgede byrder betyder jo også højere priser for forbrugerne og balancen er derfor vigtigt af flere årsager. De forslag der indtil videre har været fremsat har desværre ikke ramt denne balance på en tilfredsstillende måde.</p>
Retning/holdning	<p>Regeringen bør arbejde for at REFIT-processen, evalueringen af Forbrugerrettighedsdirektivet og de nye forslag til kontraktretlige regler koordineres tæt for at undgå flere sideløbende regelsæt for de samme varer eller tjenesteydelser. Endvidere bør der i forbindelse med en eventuel revision af forbrugerlovgivningen arbejdes for, at der findes en rimelig afbalancering mellem forbrugerrettigheder og byrder for erhvervslivet. Helt konkret bør i REFIT-sammenhæng lægges vægt på, at der sker en konsolidering af de mange forskellige oplysningskrav som findes forskellige steder i forbrugerlovgivningen. Det bør være et sæt oplysningskrav som virksomhederne nemt kan benytte og som forbrugerne nemt kan overskue. Derudover skal det sikres, at konsekvenserne for virksomhederne afdækkes og behandles grundigt og konsekvenserne belyses. Det må understreges, at det ikke er tilstrækkeligt kun at belyse konsekvenserne for forbrugerne, som der er en stigende tendens til.</p>
Særlige hensyn	
Igangværende dansk indsats	Forslagsstiller er ikke bekendt med en igangværende dansk indsats

Titel	Anbefaling 6 - E-databeskyttelsesdirektivet
Ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet
Berørt EU-regulering	E-databeskyttelsesdirektivet (2002/58/EC) fornyet til (2009/136/EC) og Databeskyttelsesforordningen (2012/11/EC)
Berørt dansk lovgivning	Cookiebekendtgørelsen - Lov nr. 169 af 3. marts 2011 om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester .
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	Med vedtagelsen af den nye databeskyttelsesforordning vil det efter Implementeringsrådets overbevisning være unødvendigt at opretholde e-databeskyttelsesdirektivet. Databeskyttelsesforordningen er mere omfattende end direktivet den afløser, og er opdateret i forhold til at inkludere databeskyttelse online, i modsætning til forgængeren fra 1995. I en rapport bestilt af Kommissionen og udgivet i 2015 fremgår det ydermere, at der ved en revision af e-databeskyttelsesdirektivet vil blive lagt op til at udvide direktivets omfang, således at også "Over-The-Top" udbydere af internet services, som for

	<p>eksempel Google, vil blive omfattet af reglerne i direktivet. På nogle områder er direktivet mere restriktivt end forordningen, og en udvidelse af direktivets anvendelsesområde risikere at hæmme innovationen i den digitale sektor. Generelt vil et overlappende regelsæt bidrage til kompleksitet, som i forvejen er høj på dette område, og gøre det svært for virksomhederne, særligt små og mellemstore virksomheder, at overskue, hvilke regler de skal leve op til.</p> <p>Direktivet indeholder ligeledes reglerne om cookies. Som det fremgår af ovennævnte rapport, er direktivets nuværende art.5 byrdeful for virksomhederne og bibringer ikke forbrugerne den tiltænkte beskyttelse. Cookies er nu omfattet af den nye databeskyttelsesforordning, hvorfor det virker unødigt kompliceret at regulere dem i et ekstra direktiv også.</p>
Begrundelse	<p>Udviklingen i den digitale sektor går meget hurtigt. Med databeskyttelsesforordningen har man forsøgt at lave et sæt fremtidssikrede regler. Det giver ikke mening at gennemføre hele øvelsen igen med e-databeskyttelsesdirektivet, for at få et overlappende og uklart regelsæt. Den danske økonomi er relativt digital i forhold til andre EU lande, den konkurrencefordel skal vi værne om, og sektoren bør ikke underlægges unødige byrder – fra EU eller andet hold. Med hensyn til cookies er direktivet i dag implementeret i Danmark på en ekstra byrdefuld måde i forhold til lande vi normalt sammenligner os med, f.eks. Tyskland. Udgår direktivet vil denne konkurrenceforvridning kunne undgås ved en ensartet implementering af den nye databeskyttelsesforordning.</p>
Retning/holdning	<p>På baggrund af ovenstående anbefaler Implementeringsrådet, at regeringen arbejder for at få direktivet afskaffet. Vælger Kommissionen alligevel at fremsætte en revision af direktivet, anbefaler Implementeringsrådet at regeringen arbejder for, at artikel 5 lempes.</p>
Særlige hensyn	
Igangværende dansk indsats	<p>Regeringen er ved at udarbejde svar på Europa-Kommissionens høring forud for den kommende revision af e-databeskyttelsesdirektivet.</p> <p>En variation af forslaget med særligt fokus på revision af cookie-reglerne indgår i kataloget med forenklingsforslag, som Virksomhedsforum for enklere regler og regeringen fremsendte til Europa-Kommissionen i april 2015. Det drejer sig om forslag 3.4 med titlen: "Revision of the Cookie-Rules".</p>

Titel	Anbefaling 7 - Revision af transportforordningen
Ministerium	Miljø- og Fødevarerministeriet
Berørt EU-regulering	Forordningen om transport af affald (Transportforordningen) – 1013/2016
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse om overførsel af affald og overførsel af brugt elektrisk og elektronisk udstyr
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	De nuværende regler om transport af sammenblandede affaldsfraktioner fordyrer og besværliggør grænseoverskridende transport af sekundære råstoffer som kan sendes til genanvendelse i eksempelvis Tyskland eller Sverige.

	<p>Som transportforordningen er implementeret i dag, kræver det en notifikation, hvis der overføres mere end 20 kg af orange eller ulistet affald. Hvis en virksomhed ønsker at finde nye, udenlandske modtagere til at oparbejde "shredderaffald", så er det ikke muligt at køre forsøg med så små mængder, hvilket vil sige, at virksomheden skal have en notifikation til prøvemængden, uanset om man efterfølgende kan bruge oparbejderen eller ej.</p> <p>Dette er en barriere ift. at finde nye, udenlandske samarbejdspartnere, der vil kunne udsortere endnu mere af virksomhedens affald – dels fordi det koster at få lavet notifikationerne, dels fordi det vil tage 6-12 mdr. fra der indgås en aftale med en modtager, til notifikationen er færdig, og materialet kan sendes afsted.</p>
Begrundelse	<p>Kommissionen har offentliggjort sin handlingsplan for en cirkulær økonomi. Behandling og transport af affald og sekundære råstoffer er altafgørende for at opnåelse af en cirkulær økonomi, og Implementeringsrådet stiller sig derfor uforstående overfor, at revisionen af Transportforordningen ikke fremskyndes</p>
Retning/holdning	<p>Regeringen bør arbejde for at få fremrykket revisionen af transportforordningen og få indarbejdet nedenstående ændringsforslag.</p> <p>Implementeringsrådet foreslår, at der i EU forordningen indarbejdes en undtagelse for notifikationsreglerne for "shredderaffald", såfremt der er tale om "forsøgsmængder". Med hensyn til affaldsfraktioner foreslår Implementeringsrådet, at en virksomhed, der kan få oparbejderen til at dokumentere, at de fraktioner virksomheden afleverer udsorteres 95 % som genanvendeligt og max 5 % som affald, bør have lov til at sende blandingen som grønt affald.</p>
Særlige hensyn	
Igangværende dansk indsats	<p>Forslagsstiller ved at den danske regering og repræsentation er opmærksomme på problemstillingerne i transportforordningen.</p>

Titel	Anbefaling 8 - REACH forordningen – annexet om nanomaterialer
Ministerium	Miljø- og Fødevarerministeriet
Berørt EU-regulering	REACH forordningen
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse 644 af 13. juni 2014 om indberetning til nanoproduktregistret
Forventede konsekvenser for erhvervslivet	<p>Danmark indførte en lovpligtig nanoregistrering i 2014. Miljøstyrelsen har nu foretaget en evaluering af byrderne fra de virksomheder, som er lovforpligtede til at nanoregistriere de produkter de markedsfører i Danmark. Forpligtelsen har eksisteret i 2 år, og der er foretaget mindre end 100 registreringer inden for en håndfuld produktkategorier. Evalueringen viser, at det er yderst vanskeligt for et lille marked som Danmark at få indhentet nano-oplysninger til det danske register, fordi de danske regler ikke anerkendes i udlandet og fordi EU definitionen ikke er international og mangler teststandarder, der kan påvise indhold.</p> <p>Registreringen koster unødvendige administrative byrder og giver ikke mening</p>

	på nationalt niveau. Nanoregistering bør derfor inkluderes bedre i EU's kemikalielovgivning REACH og foretages på EU niveau.
Begrundelse	Nanomaterialer findes i produkter, der handles internationalt, og REACH forordningen er designet til at håndtere nanomaterialer. Hvis ikke registeret bliver bedre igennem REACH, er der en risiko for at landene hver især opretter registre, som det danske, og det vil give unødige administrative byrder, da virksomhederne skal registrere i hvert enkelt land de markedsfører deres produkter i.
Retning/holdning	Regeringen skal arbejde for at der indføres et europæisk register til registrering af Nanomaterialer i REACH, så der skabes mulighed for, at det danske register kan nedlægges.
Særlige hensyn	Danmark har allerede et register for nanomaterialer
Igangværende dansk indsats	Miljøstyrelsen arbejder allerede for at forbedre Nanoregistreringen på EU og OECD niveau.

Indsats 2: Implementering af ny EU-regulering

	Ministerium	Titel på retsakt	Vedtaget	Implementeringsfrist	Bemærkninger
1	Justitsministeriet	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (Pakkerejsedirektivet)	27-10-15	01-07-18	
2	Miljø- og Fødevarerministeriet	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2193 af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg	25-11-15	19-12-17	
3	Erhvervs- og Vækstministeriet	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (Varemærkedirektivet)	16-12-15	14-01-19	
4	Erhvervs- og Vækstministeriet	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF	25-11-15	13-01-18	Forbrugerrådet TÆNK støtter ikke anbefalingen.
5	Erhvervs- og Vækstministeriet	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (IDD)	20-01-16	-	Forbrugerrådet TÆNK støtter ikke anbefalingen.

1. IMPLEMENTERINGSPLAN: PAKKEREJSEDIREKTIVET

Oplysninger om EU retsакten	
Titel	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF
EU nummerering	(EU) 2015/2302
Ansvarligt ministerium	Justitsministeriet
Vurderes retsакten at få væsentlige konsekvenser for dansk erhvervsliv	Anvendelsesområdet for direktivet udvides i forhold til det gældende pakkerejsedirektiv. Pakkerejsedefinitionen udstrækkes således til at omfatte flere rejsearrangementer end hidtil, som fremover omfattes af den beskyttelse af den rejsende, som gælder ved pakkerejser. Der indføres endvidere en ny kategori af rejsearrangementer (sammensatte rejsearrangementer), som omfattes af retten til refusion af betaling for ydelser, som ikke leveres som følge af rejsearrangørens konkurs mv. Direktivet stiller endvidere krav om, at medlemsstaterne skal sikre, at både rejsearrangører, der er etableret på en medlemsstats område, og rejsearrangører, der ikke er etableret i en medlemsstat, men som udbyder pakkerejser eller sammensatte rejsearrangementer i en medlemsstat, stiller garanti for refusion af betalinger foretaget af den rejsende, i det omfang ydelserne ikke leveres som følge af rejsearrangørens konkurs mv. Det vurderes på den baggrund, at direktivet vil få væsentlige konsekvenser for dansk erhvervsliv.
Typen af retsакt	Der er tale om et totalharmoniseringsdirektiv.
Dato for vedtagelse af retsакt i EU	27. oktober 2015
Metode til implementering	Ændring af lov om pakkerejser (som hører under Justitsministeriet) og lov om en rejsegarantifond (som hører under Erhvervs- og Vækstministeriet).
Plan for at undersøge implementeringen i andre lande	Kommissionen forventes i løbet af 2016 at afholde flere workshops om medlemsstaternes implementering af direktivet. Første møde er varslet til at finde sted den 25. februar 2015. Justitsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet vil deltage med henblik på at skabe kontakt til relevante medlemsstater, sikre koordination på tværs af EU-landene og identificere lande, hvor det kunne være relevant at gennemføre nabotjek. Herudover vil der allerede på nuværende tidspunkt blive gennemført et nabotjek af rejsegarantiområdet i relevante nordeuropæiske lande. Nabotjekket skal belyse, hvordan landene har indrettet deres konkursbeskyttelse af forbrugerne. Der vil i den forbindelse endvidere blive spurgt til, hvilke overvejelser landene måtte have gjort sig i forhold til det nye direktivs anvendelsesområde.
EU's implementeringsfrist	Medlemsstaterne skal senest den 1. januar 2018 vedtage og offentliggøre den nødvendige lovgivning, som senest skal træde i kraft den 1. juli 2018.

<p>Anbefalinger fra Implementeringsrådet</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Det nugældende pakkerejsedirektiv er implementeret i Pakkerejseloven og Rejsegarantifondsloven. Især rejsegarantifondsloven er byrdefuld som følge af de krav, der stilles til virksomhederne ift. garantistillelse og særligt forhøjet garantistillelse. Anvendelsesområdet for det reviderede direktiv udvides væsentligt og vil tillægge nye byrder for erhvervet. Derfor er det centralt, at implementeringen af det nye direktiv tager højde for denne problematik og ikke indebærer en automatisk videreførelse af de gældende regler med tillæg af nye byrder. Disse forhold er inddraget i den af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen netop igangsatte analyse af Rejsegarantifondens praksis og økonomiske rammer. Relevante konklusioner fra analysen bør inddrages i implementeringsarbejdet. Nabetjek, som foreslået i implementeringsplanen, bør ubetinget gennemføres med henblik på at tilsikre, at Danmark ikke overimplementerer og for at modvirke, at erhvervet i Danmark stilles endnu dårligere i konkurrencemæssig henseende. • Implementeringsrådet foreslår, at der nedsættes en implementeringsgruppe med de relevante interessenter, der kan sikre at det nye direktiv implementeres på en måde, der både sikrer forbrugerbeskyttelsen og proportionale byrder for de involverede virksomheder. I dette arbejde bør konklusionerne fra ovennævnte analyse af Rejsegarantifondens praksis og økonomiske rammer samt resultaterne fra nabotjekket indgå. • Byrderne omfatter i princippet alle de virksomheder, der er registreret i Rejsegarantifonden. Pr. 31.december 2014 (sidste opgørelse) var der 575 virksomheder, der havde stillet garanti i fonden. 170 virksomheder var på det tidspunkt underlagt forhøjet garantistillelse. Det vurderes, at implementeringen af reglerne medfører væsentlige byrder for de berørte virksomheder. • Særligt om eksisterende regler: Det nye direktiv er en revision af det eksisterende Pakkerejsedirektiv, der på nuværende tidspunkt er implementeret således at virksomheder kan pålægges forhøjet garantistillelse, hvis det vurderes at de ikke vil kunne opfylde deres økonomiske forpligtigelser over for forbrugerne (konkursrisiko). Den metode, hvorved det vurderes om en virksomhed skal stille forhøjet garantistillelse er vanskelig at gennemskue for de rejsearrangører, der er omfattet. Det er Implementeringsrådets indtryk, at kravene i forhold til at kunne sikre hjemtransport og tilbagebetaling af forudbetalinger er meget forskellige inden for Europa. Tyskland har eksempelvis implementeret en forsikringsordning, hvor der slet ikke stilles garantier. Sverige og Norge har systemer, der ligner de danske, men der kunne være anledning til at se på ordningerne i Tyskland, Storbritannien og Holland, hvor det er indtrykket, at implementeringen er væsentligt anderledes.
---	--

2. IMPLEMENTERINGSPLAN FOR IMPLEMENTERINGEN AF EP OG RÅDETS DIREKTIV OM BEGRÆNSNING AF VISSE LUFTFORURENENDE EMISSIONER FRA MELLEMLØSE FYRINGSANLÆG (MCP-DIREKTIVET)

Oplysninger om EU retsakt	
Titel	EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV(EU) 2015/2193 af 25. november 2015 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra mellemstore fyringsanlæg
EU nummerering	(EU) 2015/2193
Ansvarligt ministerium	Miljø- og Fødevareministeriet
Vurderes retsakt at få væsentlige konsekvenser for dansk erhvervsliv	<p>Størstedelen af de omfattede ca. 1.700 fyringsanlæg er allerede omfattet af dansk regulering, der i store træk svarer til den regulering, der bliver indført med det nye direktiv. Langt hovedparten af de omfattede anlæg er offentligt ejede kraftvarme- eller fjernvarmeanlæg eller fjernvarmeanlæg i tilknytning til boligselskaber. Derudover vil anlæg på gartnerier, i fødevareindustrien og anden industri (fx trævarebranchen), renseanlæg m.v. være omfattet. Det vurderes, at de fleste af disse anlæg allerede er reguleret i dansk lovgivning.</p> <p>For en mindre del af anlæggene vil der være tale om væsentlige konsekvenser:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Især biomassefyrede anlæg kan få forøgede omkostninger til etablering og drift af renseforanstaltninger for at overholde direktivets emissionsgrænseværdier, da grænseværdierne for støv er lavere end i den gældende danske regulering, og da der indføres grænseværdier for SO₂, hvilket der ikke er i Danmark i dag. Der er ca. 160 eksisterende træfyrede anlæg og ca. 60 halmfyrede anlæg, der vurderes at skulle indføre ekstra renseforanstaltninger som følge af direktivet. • Fyringsanlæg, som med gældende danske regler hverken er anmelde- eller godkendelsespligtige (anlæg mellem 1 – 5 MW), vil blive omfattet af direktivets krav om anmeldelse eller godkendelse. Fremover vil der skulle føres miljøtilsyn med disse anlæg, hvilket der ikke bliver i dag.
Typen af retsakt	<p>Der er tale om et minimumsdirektiv. Medlemsstaterne kan vælge:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Om fyringsanlæggene skal godkendes eller registreres, og i den forbindelse om det enkelte anlæg skal have udarbejdet en miljøgodkendelse eller om fyringsanlægget skal reguleres gennem en bekendtgørelse. • Om fyringsanlæg skal overvåge emissionerne ved periodiske eller

<p>Bemærkninger</p>	<p>kontinuerlige målinger.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Om der skal fastsættes skærpede emissionsgrænseværdier for støv (partikler), NO_x og SO₂ end i direktivet. Det kan dels effektueres som skærpede grænseværdier for alle anlæg eller for anlæg, der er beliggende i zoner, hvor luftkvalitetsdirektivet er overskredet. • Om nogle typer af anlæg skal undtages direktivets grænseværdier i en periode. Det drejer sig om anlæg, der anvendes i nødsituationer (fx ved nedbrud), ligesom der er en mulighed for længere indfasning af fjernvarmeanlæg, der er koblet til den offentlige varmforsyning. Endelig er der mulighed for at dispensere enkelte anlæg i korte perioder. <p>Derudover skal medlemsstaterne indføre effektiv kontrol med, at direktivet efterleves m.v. Det er op til medlemsstaterne at tilrettelægge kontrollen.</p> <p>Visse krav efter dansk lovgivning i dag er ikke omfattet af direktivet. I Danmark er der i dag grænseværdier for CO, hvilket er en indikator for forbrændingen. For stenkul, brunkul, fuelolie og andre brændsler af tilsvarende kvalitet er der desuden grænseværdier for udledning af tungmetaller, herunder kviksølv. Derudover er de gældende danske grænseværdier for NO_x for flere anlægsstørrelser og brændselstyper skrapere end direktivets grænseværdier.</p>
<p>Dato for vedtagelse af retsakt i EU</p>	<p>25. november 2015.</p>
<p>Metode til implementering</p>	<p>EU-retsakten forventes implementeret ved nye bekendtgørelser.</p>
<p>Plan for at undersøge implementeringen i andre lande</p>	<p>Det vil blive afdækket, hvordan nabolande forventer at foretage implementeringen af direktivet, for så vidt angår biomassefyrede anlæg.</p>
<p>EU's implementeringsfrist</p>	<p>19. december 2017.</p>
<p>Anbefalinger fra Implementeringsrådet</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Implementeringsrådet er kritisk vedrørende emissionskrav om SO_x, som i dag ikke er reguleret for de mindre biomassefyrede anlæg i Danmark. Det er en national interesse, at disse anlæg kan køre, og de er allerede reguleret ud fra nationale behov for miljøbeskyttelse. De fleste anlæg finder anvendelse på landbrug og på virksomheder, som brænder eget biologisk procesaffald. Direktivets undtagelser for anlæg koblet til fjernvarmesystem bør udnyttes fuldt ud. • Ved implementeringen bør der ikke ske en sammenblanding med samlede, nationale krav fra NEC-direktivet på NO_x-området. NO_x-kravene i NEC-direktivet er ikke anlægsspecifikke. • Implementeringsrådet finder det afgørende, at direktivet om MCP implementeres direktivnært i dansk lovgivning uden at foregribe problemstillinger, der måtte hidrøre fra en eventuel manglende overholdelse af NEC direktivet. Der skal i processen ikke ske en sammenblanding med andre luftdirektiver. Men eventuel manglende

	<p>overholdelse af NEC direktivet, som gælder samlet for Danmarks anlæg, skal omfatte en tværsektoriel vurdering, herunder for fx transport og landbrug, af hvordan en national overholdelse kan oprettes. Det betyder, at krav til SO_x og NO_x skal ligge på direktivets niveau.</p>
--	--

3. IMPLEMENTERINGSPLAN: VAREMÆRKEDIREKTIVET

Oplysninger om EU retsакten	
Titel	<p>DIRECTIVE (EU) 2015/2436 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 16 December 2015 to approximate the laws of the Member States relating to trade marks</p> <p>EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker</p> <p>Link: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2015.336.01.0001.01.ENG&toc=OJ:L:2015:336:TOC </p>
EU nummerering	<p>(EU) 2015/2436</p> <p>32015L2436</p>
Ansvarligt ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet
Vurderes retsакten at få væsentlige konsekvenser for dansk erhvervsliv	<p>Nej</p> <p>Retsакten indgår i en samlet reform af det europæiske varemærkesystem, der også omfatter ændringer af forordningen om EU-varemærker og en ændring af gebyrstrukturen for EU-varemærker. Det europæiske varemærkesystem har hidtil fungeret tilfredsstillende. Reformens overordnede formål er at modernisere reguleringen og harmonisere de nationale varemærkesystemer og EU-varemærkesystemet.</p> <p>Det nye varemærkedirektiv indebærer ikke væsentlige konsekvenser for erhvervslivet. Den mest markante ændring vedrører indsatsen mod piratkopiering. Fremover vil varer fra tredjelande, der blot er i transit i et EU-medlemsland, kunne stoppes og destrueres, hvis de er påført et varemærke, der krænker et varemærke i EU-medlemslandet. Denne ret bortfalder dog, hvis indehaveren af varemærket ikke har ret til at forbyde markedsføring af varerne i destinationslandet.</p>

Typen af retsakt	Der er tale om et totalharmoniseringsdirektiv. Dog indeholder et mindre antal bestemmelser fakultative regler om mulighed for yderligere materielle og processuelle krav i forbindelse med ansøgning mv. af varemærker og fællesmærker.
Dato for vedtagelse af retsakt i EU	16. december 2015
Metode til implementering	Retsakten vil blive implementeret i varemærkeloven og fællesmærkeloven formentlig gennem udformning af en helt ny varemærke- og fællesmærkelov. Endvidere vil implementering ske gennem ændring af bekendtgørelsen om ansøgning og registrering m.v. af varemærker og fællesmærker.
Plan for at undersøge implementeringen i andre lande	Implementeringen vil ske både gennem et nordisk samarbejde (Sverige og Finland) og samarbejde i regi af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).
EU's implementeringsfrist	14. januar 2019
Anbefalinger fra Implementeringsrådet	<ul style="list-style-type: none"> • Implementeringsrådet forventer en tekstnær implementering af direktivet. • I lyset af den relativt lange implementeringsfrist forventer Implementeringsrådet, at implementeringen i såvel lovgivning som sekundær lovgivning vil finde sted i en tæt dialog med brugerne af varemærkesystemet.

4. IMPLEMENTERINGSPLAN: BETALINGSTJENESTEDIREKTIVET

Oplysninger om EU retsакten	
Titel	<p>EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF</p> <p>http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32015L2366&from=DA</p>
EU nummerering	2015/2366/EU af 25. november 2015
Ansvarligt ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet
Vurderes retsакten at få væsentlige konsekvenser for dansk erhvervsliv	<p>Ja. Det er på nuværende tidspunkt uklart, hvilke erhvervsøkonomiske konsekvenser direktivet vil medføre. Dertil udestår en betydelig mængde niveau 2-lovgivning, der skal udarbejdes af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, EBA, og vedtages af Europa-Kommissionen, og således først ligger fast i 2017/18. Det ligger dog fast, at direktivet pålægger udbydere af betalingstjenester, f.eks. pengeinstitutterne, at implementere nye sikkerhedsløsninger samt muliggøre adgang til konti for tredjeparter. Dette må forventes at medfører visse omkostninger for pengeinstitutterne, da de sikkerhedsløsninger, der anvendes i dag, fx NemID, ikke nødvendigvis lever op til kravene i deres nuværende form.</p> <p>Omvendt vil den øgede sikkerhed sandsynligvis mindske misbruget af betalingsløsninger, og øget konkurrence og tredjepartsadgang vil give billigere betalingsløsninger til detailhandlen.</p>
Typen af retsакt	Totalharmoniseringsdirektiv.
Dato for vedtagelse af retsакt i EU	<p>Vedtaget: 25. november 2015.</p> <p>Offentliggjort i EU-tidende: 23. december 2015</p>
Metode til implementering	<p>Direktivet skal implementeres i en ny hovedlov, som skal erstatte den gældende lov om betalingstjenester og elektroniske penge (LBK nr. 613 af 24. april 2015). Den gældende lov er den danske implementering af direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked og direktiv 2009/110/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed. Den ny hovedlov vil ligesom den gældende lov både indeholde offentligretlige regler (tilladelseskrav og regler om tilsyn) og privatretlige regler (regler der normerer retsforholdet mellem kunde og betalingstjenesteudbyder og som kan danne grundlag for klager og civile søgsmål).</p> <p>Den gældende lov indeholder en række nationale særregler, herunder "kontantreglen", hæftelsesregler og charge-back reglerne. Derudover giver direktivet mulighed for at undtage "små udbydere" fra en række regler,</p>

	<p>hvilket man i Danmark i nogen udstrækning har gjort. Der skal tages stilling til, om disse regler skal videreføres.</p>
<p>Plan for at undersøge implementeringen i andre lande</p>	<p>Finanstilsynet er i løbende dialog med de øvrige nordiske lande om implementeringen af direktivet.</p> <p>Endvidere deltager Finanstilsynet i arbejdsgrupper om direktivet i regi af EBA og Den Europæiske Centralbank, ECB, som har deltagelse af centralbanker og tilsynsmyndighederne fra de øvrige EU/EEA-lande, hvor reglerne diskuteres. Endelig deltager Finanstilsynet i Europa-Kommissionens implementeringsworkshops, hvor landene diskuterer implementeringen af direktivet.</p>
<p>EU's implementeringsfrist</p>	<p>13. januar 2018</p>
<p>Anbefalinger fra Implementeringsrådet</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Implementeringsrådet mener overordnet, at oplægget til implementering af betalingstjenestedirektivet ser fornuftigt ud. Dog bør det nøje undersøges, om de danske særregler i den gældende lov er tidssvarende og bør videreføres i deres nuværende form. Det er i den forbindelse vigtigt, at virksomhederne ikke stilles ringere end i dag, og at der i undersøgelserne lægges vægt på, om særreglerne medfører svækkelse af danske virksomheders konkurrenceevne. • Det anbefales, at de hidtidige restriktioner på brug af betalingsdata i den nuværende betalingstjenestelovs paragraf 85, stk. 3 ophæves. Reglen forhindrer udviklingen af nye attraktive digitale løsninger, der kan komme kunderne (forbrugerne) til gode. Kunderne ønsker i stigende grad individuelle produkter, der er tilpasset deres behov. Dette bør kunne tilbydes med passende forbehold, herunder eksplicit samtykke samt passende forbrugerbeskyttelse og begrænsninger på fx brug af data. • I forbindelse med ovennævnte anbefaling om at ophæve paragraf 85, stk. 3, skal det bemærkes, at Persondataforordningen sætter fælles europæiske retningslinjer for, hvordan personfølsomme data må behandles. Der foreligger derfor allerede en beskyttelse af følsomme oplysninger, hvorfor vi ikke finder, at det er nødvendigt med ovennævnte regel. Endelig har Kommissionen et overordnet mål om et indre marked for finansielle tjenesteydelser. Harmonisering af reguleringen inden for EU er en vigtig brik i bevægelsen mod dette. • I forhold til kontantpligten i § 56 bør det undersøges, om denne er tidssvarende. Der kan være særlige tilfælde, hvor det giver mening

	<p>at dispensere fra kontantpligten. Det kunne eks. være udvalgte butikker i bestemte tidsrum eller brancher, hvor der er konkurrencemæssige hensyn at forholde sig til.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Betalingsrådet under Nationalbanken har en rapport klar medio 2016, som bl.a. undersøger kontantpligtens betydning for det danske samfund. Når rapporten er færdig, kan det vurderes, om det giver anledning til en forsøgsordning. Evt. yderligere tiltag bør kun ske efter grundig evaluering. • Betalingstjenester tilbydes i stigende grad over grænserne. Danske særregler på området vil således begrænse danske udbydere mulighed for at tilbyde konkurrencedygtige produkter. • En række af de danske særbestemmelser er indført med forbrugerbeskyttelse for øje. Vi mener, at dette hensyn kan respekteres, selvom man i implementeringen af direktivet lægger sig tættere på det øvrige Europa. <ul style="list-style-type: none"> • Implementeringsrådet mener i øvrigt, at der i dag overimplementeres ved at en undtagelse i betalingstjenestedirektivets (PSD) artikel 3, litra k ikke er implementeret i lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Dette betyder, at udbydere af betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse (det være sig fx butikskort, brændstofkort, medlemskort, kort til offentlig transport, parkeringsbilletter og spisebilletter m.fl) er omfattet af krav om begrænset tilladelse, jf. § 37, stk. 1, nr. 1, hvilket er en dansk særregulering, der ikke følger af PSD. • Reglerne stiller store ressourcemæssige krav til virksomhederne, som ikke tilsvarende gælder for deres konkurrenter i andre omkringliggende EU-lande, dels i form af tidsforbruget ved at efterleve reglerne i praksis, dels i form af krav til investering i it-systemer til overvågning af transaktioner og registrering af kundeoplysninger m.v. • I det reviderede betalingstjenestedirektiv af 25. november 2015 (PSD2) er tjenester baseret på visse specifikke betalingsinstrumenter, som kun kan anvendes i begrænset omfang, undtaget fra PSD2's anvendelsesområde (jf. artikel 3, litra k). • Det foreslås derfor, at undtagelsen i artikel 3, litra k i PSD2 implementeres i dansk ret således, at udbydere af betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter, som kun kan anvendes i begrænset omfang, undtages fra anvendelsesområdet i lov om betalingstjenester og elektroniske penge ("BTL") og dermed det nuværende krav om begrænset tilladelse for denne type virksomheder i henhold til § 37, stk. 1, nr. 1 i BTL. • Energi- og Olieforum repræsenterer som brancheorganisation en række danske benzinselskaber, som udsteder benzinkort, og som derfor har begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester omfattet af § 37, stk. 1, nr. 1. Benzinkortselskaberne i Danmark er i kraft af tilladelseskravet i §
--	--

	<p>37, stk. 1, nr. 1. i BTL (og den manglende implementering af artikel 3, litra k i PSD i dansk ret) ligeledes underlagt reglerne i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme ("Hvidvaskloven"), som finder anvendelse på bl.a. udbydere af betalingstjenester med begrænset tilladelse, jf. § 1, stk. 1, nr. 7 i Hvidvaskloven. På baggrund af en forespørgsel, som Energi- og Olieforum har foretaget hos sine medlemmer, som udsteder benzinkort, skønnes det, at det koster de enkelte benzinkortselskaber op til 4- 5 mio. kr. årligt i administrative omkostninger at være underlagt Hvidvaskloven.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Den foreslåede implementering vil medføre, at danske udbydere af betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse vil blive reguleret på samme måde som udbydere af denne type betalingstjenester i en række andre EU-lande, som har implementeret undtagelsen i artikel 3, litra k i PSD. Implementering vil lempe en række af de væsentlige byrder, som danske udbydere af denne type betalingstjenester er underlagt, og som ikke finder anvendelse på lignende virksomheder i flere andre EU-lande. • Energi- og Olieforum har via sine medlemsvirksomheder fået oplyst, at benzinkortselskaber i Sverige, Norge, Polen, Letland, Litauen og Estland ikke skal have tilladelse til at udbyde betalingstjenester for at udstede benzinkort, der opfylder betingelserne i artikel 3, litra k i PSD, og at virksomheder i disse lande ikke er underlagt hvidvaskloven i medfør af national lovgivning. Det er ikke undersøgt, hvorvidt undtagelsen i artikel 3, litra k i PSD er implementeret i øvrige EU/EØS-lande. <p>Implementeringsrådet er ikke bekendt med særlige danske hensyn, som begrunder den manglende implementering af artikel 3, litra k i PSD i BTL.</p>
--	--

Titel på forslaget	5. Midlertidige guidelines om produkttilsyn og styringskrav
Ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet
Berørt EU-regulering	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (IDD)
Anbefaling til implementering af ny regulering	<p>Den 6. april 2016 godkendte EIOPA's Board of Supervisors midlertidige guidelines om produkttilsyn og styringskrav (POG) (niveau 3-regulering). Retningslinjerne er ikke juridisk bindende, men myndighederne er underlagt et "følg-eller-forklar-princip".</p> <p>Ifølge retningslinjerne, som er rettet til de nationale tilsyn, skal forsikringselskaber etablere processer for produktgodkendelse m.v. med det</p>

	<p>formål at sikre, at der ikke sælges uhensigtsmæssige produkter til forbrugerne. Retningslinjerne, som netop er blevet offentliggjort, skal anvendes af de nationale tilsyn i 2016 og 2017 med henblik på at forberede implementeringen af produkttilsynsreglerne i det nye forsikringsdistributionsdirektiv (IDD). Sidstnævnte skal være implementeret i medlemslandene senest den 23. februar 2018. .</p> <p>Med de godkendte retningslinjer foregriber EIOPA Kommissionens ret, jf. IDD, til at udstede niveau 2 regler på området.</p> <p>Ifølge EIOPA er formålet med de midlertidige guidelines at hjælpe de kompetente myndigheder med at forberede implementeringen af de kommende produkttilsynsregler i IDD og på den måde "bygge bro", indtil disse regler fuldt ud finder anvendelse.</p> <p>Finanstilsynet har valgt allerede nu at indlede inspektioner med produkttilsyn som tema. Således fremgår det eksempelvis af redegørelsen fra Finanstilsynets inspektion i Forsikrings-Aktieselskabet ALKA i december 2015, at "Inspektionen blev gennemført som et led i Finanstilsynets forberedende arbejde med at etablere et produkttilsyn på baggrund af kommende EU-regler (IDD-direktivet) om produktudvikling og produktstyring. Finanstilsynet drøftede på inspektionen med ALKA, i hvilket omfang forsikrings-selskabet har indrettet sig i forhold til at kunne efterleve de kommende regler."</p> <p>Med de midlertidige guidelines er der ikke blot tale om præimplementering/overimplementering, men også om tilsidesættelse af den EU-retlige trinfølge i reguleringen. Der er Implementeringsrådet bekendt ikke tale om en politisk beslutning om at førtidsimplementere i Danmark.</p> <p>Det bemærkes, at det er Finanstilsynet, der repræsenterer Danmark i EIOPA's Board of Supervisors. Dermed har tilsynet deltaget i godkendelsesprocessen. Der foreligger ikke for indeværende oplysninger om tilsynets stemmeafgivelse. Sagen har ikke været forelagt Specialudvalget for den finansielle sektor. Der er således tale om godkendelse af regulering uden nogen form for parlamentarisk kontrol.</p> <p>I lyset af ovenstående anbefales det, at EIOPA's midlertidige guidelines ikke anvendes af Finanstilsynet.</p>
<p>Omfanget af byrder</p>	<p>Byrder til organisatoriske og ressourcemæssige ændringer i forhold til i dag, herunder til øgede dokumentationskrav.</p>
<p>Eksisterende regler</p>	<p>Reglerne om god skik i den finansielle regulering tager reelt højde for problemstillingen i Danmark. Der er endvidere regler i ledelsesbekendtgørelsen, som har til formål at sikre, at virksomhederne ikke udvikler produkter, der kan påføre virksomhederne risici.</p> <p>Det bemærkes, at Finanstilsynet den 16. november 2015 sendte et forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og lov om finansielle rådgivere m.v. i høring med henblik på ikrafttrædelse den 1. januar 2017. Ifølge lovforslaget skal</p>

	<p>bl.a. forsikringselskaber etablere procedurer for godkendelse af nye produkter med det formål at sikre, at virksomhederne tager højde for kundernes behov og tilgodeser disse. Fremsættelsen af denne del af lovforslaget er imidlertid indtil videre udskudt et halvt år. Forsikringsbranchen forventer, at ikrafttrædelsestidspunktet på forsikringsområdet vil være sammenfaldende med anvendelsestidspunktet for IDD.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	<p>De nordiske lande og Tyskland. UK har regulering af området formentlig i mangel af en god skik regulering.</p>
Særlige hensyn i dansk kontekst	<p>Der vurderes ikke at være behov for de foreslåede regler i Danmark. Baggrunden er, at reglerne om henholdsvis god skik og markedsføring giver en række indgrebsmuligheder for Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden, og at de foreslåede godkendelsesprocedurer er ufleksible og fordyrende, uden at det er klart, hvad merværdien er for forbrugerne. Dette er godt illustreret af, at der aldrig har været et ønske om sådanne regler i Danmark.</p>
Igangværende initiativer	<p>Intet at bemærke</p>

Anbefalinger fra Implementeringsrådet: Nabotjek af eksisterende regulering

Tabel 1: anbefalinger til nabotjek vedtaget på møde i Implementeringsrådet den 13. maj 2016

Nr.	Titel/emne	Bemærkninger
1	Krav om økonomisk sikkerhed i forbindelse med godskørselstilladelser	
2	Midlertidig henstilling af farligt gods under transport	
3	Implementering af Seveso II-direktivet (nu Seveso III-direktivet). Krav om risikovurdering af ammoniakkeleanlæg	
4	Simplere regler for notificeringer ved transport af affald (transportforordningen)	
5	Netbaseret kommunikation/anprisning af fødevarer	Forbrugerrådet TÆNK støtter ikke anbefalingen.
6	Ligestil danske miljøgodkendelsesregler for kvægbrug med resten af EU (IE-direktivet)	
7	Kvælstoffikserende afgrøder som miljøfokusområder	
8	Overdækning af elektronikskrot	
9	Sænk kapitalkravet for aktieselskaber til 25.000 €	
10	Finanstilsynets særlige danske nedskrivningsregler	
11	Krav til storaktionærer om offentliggørelse af deres besiddelser hurtigst muligt	
12	Manglende mulighed for at behandle betalingsdata	Forbrugerrådet TÆNK støtter ikke anbefalingen.
13	Kapitalkrav til fonde	
14	Effektiv påføring af maling	
15	Eksportkredit: Renteudligningsordningen (CIRR-finansiering)	
16	Forsikringssekskabers investeringsregler i Lov om finansiel virksomhed – prudent person princippet	Forbrugerrådet TÆNK støtter ikke anbefalingen.
17	Evaluering af Forbrugerrettighedsdirektivet	Forbrugerrådet TÆNK støtter ikke anbefalingen.
18	Håndhævelse af arbejdsmiljøregler om muskel- og skeletbesvær	LO støtter ikke anbefalingen.

TRANSPORT- OG BYGNINGSMINISTERIET

Titel på forslaget	1. Krav om økonomisk sikkerhed i forbindelse med godskørselstilladelser
Ministerium	Transport- og Bygningsministeriet
Berørt EU-regulering	Forordning nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om adgang til og udøvelsen af vejtransporterhvervet.
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse nr. 724 af 27. juni 2012 om godskørsel og bekendtgørelse nr. 723 af 27. juni 2012 om buskørsel.
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>I henhold til forordningens art. 7, stk. 1, skal virksomheder, der ønsker at få en godskørselstilladelse, stille sikkerhed på mindst 9.000 Euro (ca. 67.500 kr.) for den første tilladelse og 5.000 Euro (ca. 37.500 kr.) for de efterfølgende tilladelser.</p> <p>I henhold til bekendtgørelsens § 8, stk. 1, skal danske virksomheder stille økonomisk sikkerhed på i alt 150.000 kr. for de to første tilladelser og yderligere 40.000 kr. for hver ekstra tilladelse.</p> <p>For en selvstændig, der kun har brug for én tilladelse, er den sikkerhed en dansk vognmand skal stille ca. dobbelt så stor, som en tilsvarende vognmand i f.eks. Polen eller Tyskland.</p>
Omfanget af byrder	<p>Adgangsbarrieren for at blive vognmand er højere i Danmark end i andre, sammenlignelige lande.</p> <p>Der findes ca. 35.000 godskørselstilladelser fordelt på ca. 5.000 virksomheder med en godskørselstilladelse. Heraf er ca. 1.500 selvstændige vognmænd med kun én tilladelse, og ca. 2.000 virksomheder med 2-5 tilladelser.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	Øvrige EU-lande, men især Tyskland og Polen.
Forslag til forenkling af reglerne	Afskaf de højere adgangskrav til erhvervet i Danmark i forhold til resten af EU.
Større eller mindre nabotjek	<p>Det er umiddelbart ikke nødvendigt med et nabotjek, da de nævnte lande har lagt sig fast på minimumsbeløbet, som følger af EU-reglerne.</p> <p>Alternativt foreslås et mindre nabotjek, hvor priserne på godskørselstilladelserne sammenlignes med f.eks. Polen, Sverige og Tyskland.</p>
Særlige hensyn i dansk kontekst	Ingen.
Igangværende initiativer	Problemstillingen har været rejst i Vejtransportrådet under Transport- og Bygningsministeriet bl.a. i forbindelse med arbejdet med en udviklingsplan for vejgodstransporterhvervet. Der kan med fordel indgås dialog med Vejtransportrådet i forbindelse med nabotjekket.

MILJØ- OG FØDEVAREMINISTERIET

Titel på forslaget	2. Midlertidig henstilling af farligt gods under transport
Ministerium	Miljø- og Fødevareministeriet
Berørt EU-regulering	Direktiv nr. 96/82 (Seveso II), som er afløst af direktiv nr. 2012/18 (Seveso III) om kontrol med risiko for større uheld med farlige stoffer. Implementeringsfristen for Seveso III var den 31. maj 2015, men direktivet er endnu ikke implementeret i dansk ret.
Berørt dansk lovgivning	<p>Risikobekendtgørelse nr. 1666 af 14. december 2006 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer. Det bemærkes, at der er en revidering af bekendtgørelsen på vej, fordi Seveso III skal implementeres i dansk ret. Bekendtgørelsen har kun været i høring og er dermed i skrivende stund ikke endeligt godkendt.</p> <p>Implementeringsrådet har viden om, at den kommende bekendtgørelse indeholder samme bestemmelser – altså overimplementering – som den eksisterende regulering på området, jf. nedenfor. Selvom dette forslag falder mellem to stole, fordi der er en bekendtgørelse på vej, mener Implementeringsrådet stadig, at det er relevant at behandle forslaget. En bekendtgørelse, der er vedtaget, tager tid at ændre. Det er derfor hensigtsmæssigt at komme problemet i forkøbet og allerede behandle forslaget nu, så eventuelle ændringer kan blive en del af den kommende bekendtgørelse.</p>
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Ifølge art. 2 (2) (c), finder direktivet ikke anvendelse på transport af farlige stoffer forbundet med midlertidig oplagring undervejs ad vej, jernbane, indre og ydre vandveje eller luftvejen, herunder lastning, losning og omladning til og fra et andet transportmiddel på dokanlæg, kajer eller godsbanegårde.</p> <p>Imidlertid rummer den danske risikobekendtgørelse ikke de samme undtagelser som direktivet, jf. § 1, stk. 6, nr. 3 - og dens endnu ikke offentliggjorte efterfølger § 3 stk. 3. Efter bekendtgørelsen følger det, at transport, omlastning og midlertidig henstilling undervejs, der sker uden for virksomhedens område, herunder transport i faste rørledninger og pumpestationer, ikke er omfattet, medmindre der er tale om:</p> <p>a) Midlertidig henstilling af farlige stoffer i bygninger.</p> <p>b) Arealer, der jævnligt anvendes til midlertidig henstilling af farlige stoffer i forbindelse med transport, f.eks. havnearealer og godsbanegårde. Ved opgørelse af stofmængden medregnes ikke den mængde, som befinder sig om bord på et skib.</p> <p>c) Arealer, hvor farlige stoffer under transport henstilles i mere end 48 timer i sammenhæng, dog mere end 60 timer i sammenhæng på en jernbanegodsterminal eller rangerbanegård.</p> <p>d) Omlastning undervejs af uemballerede flydende og gasformige stoffer fra skib til jernbanetankvogn eller tankbil og mellem jernbanetankvogn og tankbil. Ved opgørelse af stofmængden medregnes ikke den mængde, som befinder sig om bord</p>

	<p>på et skib.</p> <p>Hermed indeholder risikobekendtgørelsen regler vedrørende henstilling af farlige stoffer, jf. pkt. a)-d), der er undtaget fra direktivet. Der er således tale om danske særregler, der ikke længere kan begrundes i det gældende EU-direktiv. I det tidligere direktiv af 1996 var der en enslydende formulering, men også en præambel, der gav de nationale myndigheder hjemmel til at lade den midlertidige oplagring være omfattet af reglerne alligevel. Denne præambel-formulering er imidlertid bevidst udeladt i det nye direktiv af 2012 (det blev stemt ud af Europa-Parlamentet).</p>
Omfanget af byrder	<p>Stor usikkerhed, fordi virksomhederne ikke ved, om de er omfattet af reglerne. Det hæmmer markedet.</p> <p>Reglerne kan ikke overholdes i praksis, fordi bekendtgørelsen pålægger virksomhederne at registrere informationer, som de ikke har.</p> <p>Enormt bureaukrati, hvis en virksomhed skal godkendes til midlertidig henstilling under transport. Godkendelsesperioderne for virksomheder i transportbranchen har indtil videre taget mellem 3 og 7 år og typisk kostet 2-3 millioner kroner. Der er op til seks forskellige myndigheder involveret i processen, så en tilsvarende offentlig udgift pr. godkendelse vil være et forsigtigt skøn.</p> <p>Sikkerhedsniveauet øges ikke, for godset er emballeret og transporteret efter internationale konventioner (ADR, IMDG, RID, m.fl.).</p> <p>Konkurrenceforvridning, fordi ingen andre EU-lande har implementeret Seveso III til at omfatte midlertidig henstilling under transport.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	<p>De fleste landes regulering tager udgangspunkt i de internationale transportkonventioner og fungerer derfor i virkeligheden.</p> <p>Finland har en sammenlignelig havnestruktur og et velfungerende, specifikt regelsæt for farligt gods på havneområder.</p> <p>Tyskland, Sverige og UK vil ligeledes være relevante, da konkurrencen typisk vil foregå med virksomheder i disse lande. Heller ikke i disse lande hører midlertidig henstilling under transport til implementering af Seveso-direktivet.</p> <p>Italien er det eneste andet EU-land, der har haft en implementering af Seveso II ligesom i Danmark, men på grund af ordlyden i Seveso III, og da reglerne ikke harmoniserer med virkeligheden, er den midlertidige henstilling under transport taget ud af den italienske Seveso III implementering.</p>
Forslag til forenkling af reglerne	<p>De danske særregler skal afskaffes, så danske transportører og terminaloperatører kan konkurrere på lige vilkår med operatørerne i de øvrige lande. Dette gøres konkret ved at fjerne ovenstående særregler ved den igangværende revision.</p> <p>Hvis det skønnes nødvendigt, kan regelsættet erstattes af en særskilt bekendtgørelse om midlertidig henstilling under transport. En sådan bekendtgørelse bør dog være fuldt kompatibel med de internationale konventioner.</p>

Større eller mindre nabotjek	<p>Nabotjek bør gå videre end den rapport om "Farligt gods på havneområder", der blev offentliggjort af Transportministeriet den 21. april 2015. Her beskæftiger kapitel 3.2. sig med andre landes implementering af Seveso II-direktivet (ikke III). Desværre er en række af de vigtige nabolande (Tyskland, UK, m.fl.) udeladt, og for flere lande, som rapporten nævner, bruges sammenligninger, der ikke er relevante (f.eks. langtidsoplag i Sverige) eller er direkte fejlbehæftede. Rapporten anfører fx, at "Finland har en særlig lovgivning for havne og rangerbanegårde. Henstilles der farlige stoffer i mængder over tærskelværdierne, bliver de betragtet og håndteret som en risikovirksomhed (Seveso-virksomhed)." Det sidste er ikke korrekt. Der gælder ganske vist en særlig bekendtgørelse for farligt gods på finske havne, men den tager udgangspunkt i de internationale transportkonventioner – ikke i SEVESO – og den kan derfor overholdes i praksis.</p> <p>Se https://www.finlex.fi/en/laki/kaannokset/2005/en20050251.pdf</p> <p>De finske regler bør derfor indgå i nabotjek.</p> <p>Et større nabotjek synes således mest hensigtsmæssigt.</p>
Særlige hensyn i dansk kontekst	De danske særregler er blevet til efter Seest-ulykken, men der er ikke særlige danske forhold, der begrundet en anderledes implementering af SEVESO III-direktivet, end i vore nabolande.
Igangværende initiativer	Bekendtgørelse har været i høring, men er endnu ikke underskrevet.

Titel på forslaget	3. Implementering af Seveso II-direktivet (nu Seveso III-direktivet). Krav om risikovurdering for ammoniakkeleanlæg
Ministerium	Miljø- og Fødevarerministeriet. Miljøstyrelsen er i dag hovedansvarlig for Seveso-direktivet. Arbejdstilsynet og Beredskabsstyrelsen er andre centrale myndigheder.
Berørt EU-regulering	Seveso II-direktiv nr. 96/82 af 9. december 1996, som er afløst af direktiv nr. 2012/18 Seveso III-direktiv om kontrol med risiko for større uheld med farlige stoffer.
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse nr. 1666 af 14. december 2006 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, § 4, jf. bilag 1. Bekendtgørelse nr. 20 af 12. januar 2006 om Arbejdstilsynets kontrol med arbejdsmiljøet ved risiko for større uheld med farlige stoffer, §§ 10 og 11, jf. bilag 1.
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Ammoniakkøleanlæg større end 5 tons ammoniak er i den danske implementering dækket af reglerne, der implementerer direktivet, mens direktivet først omfatter anlæg fra 50 tons.</p> <p>Danske køleanlæg har allerede i forvejen en høj sikkerhed, da de skal godkendes af både Arbejdstilsynets regler og EU-regler om trykbærende udstyr (PED – nr. 97/23 – AT Bek. 694 af 10.06.13). Der er således tale om en unødvendig overimplementering.</p>
Omfanget af byrder	Overimplementeringen medfører krav om eksterne miljø- og risikovurderinger, som fordyrer dokumentation og godkendelsesproceduren i Danmark i forhold til andre EU-

	<p>landes krav som følge af Seveso-direktivet, f.eks. yderst sofistikerede spredningsberegninger.</p> <p>De virksomheder, der primært oplever problemer, er procestunge industrier inden for kemikalieproduktion, bioteknologisk- og medicinalindustri samt mange fødevarer virksomheder.</p> <p>Den danske overimplementering betyder, at helt "normale" virksomheder - som fx slagterier og mejerier - omfattes af reglerne, selvom de ikke har store oplag af kemikalier, men benytter ammoniak som kølemiddel. Det koster et større millionbeløb at implementere de ekstra krav.</p> <p>I forhold til andre EU-landes krav, bevirker de danske særregler væsentlige ekstra omkostninger i forbindelse med godkendelse, ikke kun ved etablering af nye virksomheder, men også ved væsentlig udvidelse eller væsentlig ændring af eksisterende virksomheder. Der er endvidere løbende udgifter forbundet med at overholde reglerne for sikkerhedsrapporter og opdatering heraf samt løbende investeringer i anlæg.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	Så vidt det er Implementeringsrådet bekendt, er det alene DK, der har ovenstående regler.
Forslag til forenkling af reglerne	Der er nu vedtaget et Seveso III-direktiv, som skal implementeres. I den forbindelse er det oplagt at fjerne de eksisterende overimplementeringer.
Større eller mindre nabotjek	Der er tale om et mindre nabotjek i få lande og få bestemmelser.
Særlige hensyn i dansk kontekst	Ingen.
Igangværende initiativer	<p>Virksomhedsforum for enklere regler har sendt forslag om samme emne. Forslaget er blevet vedtaget delvist, men overimplementeringen vedrørende ammoniakanlæg og midlertidig opbevaring af farligt gods eksisterer stadig.</p> <p>I forbindelse med arbejdet med at gennemføre det nye Seveso III-direktiv vil regeringen give de danske regler et servicetjek og vurdere, om der er punkter, hvor reglerne kan gøres mere enkle og smidige for de berørte virksomheder. Miljøstyrelsen vil inddrage virksomhederne i dette arbejde.</p>

Titel på forslaget	4. Simplere regler for notificeringer ved transport af affald (transportforordningen)
Ministerium	Miljø- og Fødevarerministeriet
Berørt EU-regulering	Forordning nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald.
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse nr. 132 af 6. februar 2014 om overførsel af affald og overførsel af brugt elektrisk og elektronisk udstyr.
Beskrivelse af overimplementeringen	Den danske implementering af EU's forordning om overførsel af affald, herunder

	<p>regelsættet om overførselsnotifikationer og sikkerhedsstillelse, går videre end andre europæiske lande.</p> <p>A) Tung administrativ behandling af overførselsnotifikationer:</p> <p>Den danske administration af EU's forordning om overførsel af affald bygger på den mest formelle og strenge fortolkning af samtlige af forordningens regler, hvilket betyder en meget tung administrativ byrde hos danske virksomheder, som notificerer overførsler. Eksempelvis accepteres det ikke, at anmelder anføres som affaldsproducent for affaldet, selvom det er sorteret og om-emballeret efter afhentning ved de oprindelige affaldsproducenter, og der er tale om affald fra mere end 50 oprindelige affaldsproducenter. Det kræves, at anmelder indhenter og vedlægger fuldmagter fra samtlige oprindelige affaldsproducenter. Ligeledes kan man ikke efter Miljøstyrelsens normale praksis opnå tilladelse til tilføjelse af en alternativ grænseovergang. Kun i helt særlige tilfælde, fx hvis force majeure, vejarbejde, lukkede broer eller lignende gør det umuligt at benytte den godkendte overgang. Om tilladelsen gives, vil bero på en konkret vurdering i den enkelte sag og på baggrund af en detaljeret begrundelse.</p> <p>Det er meget byrdefuldt, at Miljøstyrelsen i mange anmeldelser stiller spørgsmålstegn ved modtagerlandets kategorisering af typen af behandling, behandlingsprocesser og anlæg samt anmoder om redegørelse for affaldets behandling indtil sidste gram og ofte gør indsigelser mod transporter. Den samlede tunge administrative byrde betyder, at det er væsentligt dyrere for danske virksomheder at få affald over grænsen til afsætning til genanvendelsesanlæg i EU, end det er for andre europæiske virksomheder.</p> <p>B) Sikkerhedsstillelse i forbindelse med overførselsnotifikationer:</p> <p>Den danske fortolkning af og praksis omkring kravet om "finansiel sikkerhed/forsikring" i EU's forordning betyder, at der stilles krav om konkret og særskilt sikkerhedsstillelse for hver konkret notifikation og transport. Dette er en byrdefuld regel, fordi det betyder væsentligt højere omkostninger per tons affald, der skal over grænsen, end hvis en anden praksis blev anvendt. De højere omkostninger giver danske virksomheder dårligere afsætningsmuligheder ved de udenlandske genanvendelsesvirksomheder end deres europæiske kollegaer.</p> <p>Efter forordningen skal sikkerhedsstillelsen foreligge "senest når den anmeldte overførselse påbegyndes", jf. art. 6 (3). I den danske bekendtgørelse er der et krav om, at sikkerhedsstillelsen skal foreligge på anmeldelsestidspunktet, jf. § 8, stk. 5. Da behandlingen af mange anmeldelser tager mellem én og to måneder, betaler virksomhederne unødigt sikkerhedsstillelse for denne tid.</p>
<p>Omfanget af byrder</p>	<p>A. Tung administrativ behandling af overførselsnotifikationer:</p> <p>I 2013 blev der i DK produceret 11,1 kr. mio. tons affald (ekskl. jord), hvoraf 2,2 mio. tons blev eksporteret.</p> <p>Et skøn over ekstra tidsforbrug i virksomhederne og yderligere omkostninger i</p>

	<p>gebyrbetaling til Miljøstyrelsen årligt udgør 2 mio. kr.</p> <p>B. Sikkerhedsstillelse i forbindelse med overførselsnotifikationer:</p> <p>Vedr. kravet om særskilt og konkret sikkerhedsstillelse for hver notifikation (og relateret til hver enkelt transport) contra f.eks. en adgang til blot at dokumentere virksomhedens kreditvurdering: Det er vurderingen, at det i gennemsnit koster ca. 1,50 kr. at stille sikkerhed for et ton affald, og at der i 2013 blev stillet sikkerhed for ca. 880.000 tons affald i forbindelse med notifikationer. Det svarer til, at det har kostet 1,3 mio. kr. at stille sikkerhed.</p> <p>Vedr. kravet om sikkerhedsstillelse allerede på anmeldelsestidspunktet contra sikkerhedsstillelse ved første transport: Det er vurderingen, at dette krav isoleret betyder, at der typisk betales 1/6 mere for sikkerhedsstillelsen, end den reelle risikoperiode tilsiger. Dette svarer til 0,2 mio. kr.</p> <p>Den nuværende byrdefulde implementering og administration er en hindring for øget genanvendelse af dansk affald og af omstillingen til cirkulær økonomi. Reglerne kan betyde, at færre virksomheder vil vælge at eksportere deres affald. Dermed bliver ressourcerne ikke genanvendt optimalt, da der ikke findes tilstrækkelig kapacitet til genanvendelse i Danmark og heller ikke findes så mange forskellige typer genanvendelses anlæg.</p> <p>Dermed er det væsentligt dyrere for danske virksomheder - end det er for andre europæiske virksomheder - at få affald over grænsen til afsætning til genanvendelses anlæg i det øvrige EU. Den strenge fortolkning af EU's forordning ses ikke i andre lande - eksempelvis UK, alle de sydeuropæiske lande, Tyskland og Sverige.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	UK, Tyskland og Sverige.
Forslag til forenkling af reglerne	Den danske implementering og den tilhørende administration af EU-reglerne bør analyseres med henblik på identifikation af samtlige mulige administrative og økonomiske lettelser for danske virksomheder, som er inden for rammerne af EU's forordning.
Større eller mindre nabotjek	Der er tale om et relativt mindre nabotjek. Implementeringsrådet anbefaler, at der sammenlignes med UK's, Tysklands og Sveriges administration af transportforordningen. Det er administrationen af relativt få af transportforordningens bestemmelser, der skal analyseres. For så vidt angår problemstillingen vedrørende sikkerhedsstillelse, er det bestemmelser i forordningens artikel 6. For så vidt angår den tunge danske administrative behandling af overførselsnotifikationer, er det navnlig bestemmelser i artiklerne 4, 5 og 7 – 13 samt 15 - 17, som skal analyseres.
Særlige hensyn i dansk kontekst	Der er ikke særlige danske forhold, der bør korrigeres for i sammenligningen.
Igangværende initiativer	Ingen.

Titel på forslaget	5. Netbaseret kommunikation/anprisning af fødevarer
Ministerium	Miljø- og Fødevarerministeriet
Berørt EU-regulering	Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) Nr. 1924/2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer af 20. december 2006.
Berørt dansk lovgivning	Vejledning om anprisningsforordningen, VEJ nr. 9450 af 27/06/2014
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Fælles EU-regler om ernærings- og sundhedsanprisninger har bl.a. som formål at beskytte forbrugerne mod vildledning i virksomhedernes kommunikation om produkter rettet mod den endelige forbruger. Forordningen omfatter kommerciel kommunikation rettet mod den endelige forbruger, men der findes ingen definition af, hvad kommerciel kommunikation er.</p> <p>Den danske vejledning om anprisningsforordningen samt den danske praksis ved kontrol fortolker kommerciel kommunikation bredere end andre lande, idet</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Virksomheder fratages retten til at kommunikere om egne og andres forskningsresultater om sundhedsmæssige effekter af deres produkter til fagfolk og kunder – på nettet og andre steder. 2. Virksomheder fratages retten til at formidle basal ernæringsviden relateret til deres produkter til fagfolk og kunder – på nettet og andre steder. 3. Virksomheder fratages retten til at kommunikere om sundhedsmæssige effekter af deres produkter på virksomhedens hjemmesider henvendt mod andre markeder på andre sprog, fordi danske forbrugere har adgang til dem (og måske forstår dem). 4. Virksomheder fratages retten til at henvise fra egen hjemmeside til andres hjemmesider med relevant information. 5. Virksomheder holdes ansvarlig for kommunikation om et produkts egenskaber mellem kunder/forbrugere på fx virksomhedens facebookside eller via anmeldelser på Trustpilot. 6. Kommunikation fra brancheorganisationer om fødevarers ernæringsmæssige fordele og sundhedsmæssige effekter opfattes som kommerciel kommunikation.
Omfanget af byrder	<p>Byrderne ved den danske fortolkning af kommerciel kommunikation består først og fremmest i manglende muligheder for at kommunikere om produkternes ernæringsmæssige fordele og sundhedsmæssige effekter. Derved kommer de til at fremstå mindre attraktive end tilsvarende produkter andre steder.</p> <p>Muligheden for at kommunikere om en given fødevarers fordele og egenskaber er afgørende for, om den kan sælges, ikke kun til den endelige forbruger, men også til detailhandlen (kunder) og andre aktører, der gennem deres virksomhed rådgiver befolkningen om, hvordan man spiser sundt (fagfolk).</p> <p>Hvis anprisningsforordningen fortolkes på en måde, så den forhindrer danske</p>

	<p>virksomheder i at informere kunder og fagfolk på andre markeder om deres produkter (hvis det ikke er i overensstemmelse med dansk fortolkning), forringes deres konkurrencekraft i forhold til virksomheder i andre lande.</p> <p>Den negative effekt forstærkes, hvis virksomhederne også fratages muligheden for at formidle og henvise til baggrundsviden, der begrundet relevansen af deres produkter. Pålægges virksomhederne samtidig et ansvar for hvad forbrugere, der har erfaringer med deres produkter, formidler om dem på nettet, pålægges virksomhederne daglige personaleomkostninger i forbindelse med monitorering af nettet samtidig med, at disse fødevarer mister muligheden for at være en del af livet på de sociale medier i modsætning til andre produktgrupper.</p> <p>Det forhold, at heller ikke industriorganisationer, iflg. vejledning om anprisningsforordningen, må kommunikere om fødevarernes sundhedsmæssige effekter har potentiel stor økonomisk betydning. Det betyder nemlig, at ingen kan tale virksomhedernes sag, hvis udvalgte fødevarer uretmæssigt hænges ud f.eks. i pressen, med efterfølgende nedsat efterspørgsel til følge.</p> <p>Danmark fører an i digitaliseringen, har en stærk fødevareklynge og et stort potentiale, når det drejer sig om udvikling af sundhedsfremmende fødevarer. Når fortolkning af anprisningsforordningen forhindrer kommunikation om fordelene ved disse fødevarer ikke mindst på nettet og rettet mod kunder og fagfolk, mister danske virksomheder terræn til fordel for virksomheder i andre lande, fordi andre lande fortolker anprisningsforordningen mere lempeligt.</p> <p>Byrderne er særlig store for virksomheder, der sælger produkter via netsalg på tværs af landegrænser. F.eks. kosttilskudproducenter, der har en stor andel af eksport til Europa og tredje verdens lande, men som er frataget mulighederne for at kommunikere på samme måde, som deres konkurrenter i udlandet, jf. ovenfor.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	<p>Implementeringsrådet kender ikke til andre lande, hvor man fortolker lovgivningen på samme måde. Erfaringer fra kosttilskudsbranchen viser endvidere, at Danmark har dårlige erfaringer med at få stoppet kommunikation fra andre lande, der, iflg. dansk fortolkning, er ulovlig. Det kunne tyde på, at der ikke er opbakning til den danske fortolkning.</p>
Forslag til forenkling af reglerne	<p>Den danske fortolkning revurderes med henblik på en revision af vejledning om anprisningsforordningen.</p> <p>Opretholdes den nuværende fortolkning, er der behov for, at spørgsmålet om kommerciel kommunikation inddrages i den tidligere interessevaretagelse omkring anprisningsforordningen.</p>
Større eller mindre nabotjek	<p>Nabotjek bør omfatte både fortolkning på vejledningsniveau samt erfaringer fra kontrol. Desuden er det væsentligt både at inddrage myndigheder og virksomheder, der har erfaring med, hvordan reglerne anvendes i praksis på andre markeder.</p>
Særlige hensyn i dansk kontekst	<p>Anprisningsområdet er relativt nyt i dansk sammenhæng, da der i Danmark var forbud mod anprisninger, inden der blev indført EU lovgivning. De danske myndigheder har derfor begrænset erfaring på området.</p>

	<p>De danske forbrugere har et højt vidensniveau og er nysgerrige samt kritiske. Forbrugerne søger oplysninger på nettet, også på udenlandske sider. Man risikerer ved den danske praksis, at danske forbrugere udelukkende får oplysninger fra udenlandske kilder, som ikke forholder sig til den danske kontekst, da den ikke er målgruppe for informationen. Der er også risiko for misforståelser, hvis kommunikationen sker på et fremmedsprog.</p> <p>Udfordringerne relateret til den danske fortolkning af kommerciel kommunikation forstærkes af, at Danmark, dels i Fødevarestyrelsens strategi om sundhedsanprisninger og dels i fhv. Fødevareministeriets strategi om kosttilskud, har særlig fokus på kontrol med hjemmesider og kommunikation på nettet.</p>
Igangværende initiativer	Ingen.

Titel på forslaget	6. Ligestil danske miljøgodkendelsesregler for kvægbrug med resten af EU (IE-direktivet)
Ministerium	Miljø- og Fødevareministeriet
Berørt EU-regulering	IE-direktivet
Berørt dansk lovgivning	Husdyrloven
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>IE-direktivet fastsætter regler for, at visse virksomhedstyper skal miljøgodkendes. Den danske implementering stiller dog krav om, at langt flere husdyrbrug skal have miljøgodkendelse sammenlignet med hvad direktivet foreskriver.</p> <p>Eksempelvis er kvægbrug i IE-direktivet ikke omfattet af krav om miljøgodkendelse. Alligevel har myndighederne i Danmark valgt, at alle kvægbrug over 75 dyreenheder skal være omfattet af den administrativt tunge ordning. I de fleste andre EU-lande er kvægbrug ikke omfattet – og i de lande, hvor de er, sker det ikke med så vidtgående krav som i Danmark.</p>
Omfanget af byrder	<p>IE-direktivet er massivt overimplementeret i Danmark. I dag er mere end 10.000 husdyrbrug omfattet af kravet om en miljøgodkendelse. Implementerer Danmark i stedet IE-direktivet som tiltænkt, vil kun 1.200 – 1.600 svine- og fjerkræbrug være omfattet af godkendelsespligten.</p> <p>Krav om miljøgodkendelse for kvægbrug forsinkes i gennemsnit projekter med 10 måneder og kan medføre ekstraomkostninger på over 200.000 kr. for den enkelte landmand.</p> <p>Overimplementeringen har endvidere konsekvenser for en række følgeerhverv, herunder mejerier og andre dele af fødevareindustrien ved at fordyre og forsinke råvareproduktionen.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	Tyskland, Holland og Frankrig.
Forslag til forenkling af reglerne	Overimplementeringen bør som udgangspunkt fjernes i forbindelse med ny husdyrregulering, så danske husdyrbrug, herunder kvægbrug, reguleres på samme måde som i de øvrige EU-lande.

Større eller mindre nabotjek	Mindre nabotjek
Særlige hensyn i dansk kontekst	
Igangværende initiativer	

Titel på forslaget	7. Kvælstoffikserende afgrøder som miljøfokusområder
Ministerium	Miljø- og Fødevarerministeriet
Berørt EU-regulering	EU-forordning 1307/2013
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse nr. 907 af 29. juli 2014 om direkte støtte til landbrugere efter grundbetalingsordningen m.v.
Beskrivelse af overimplementeringen	Det er ikke muligt for danske landmænd at tælle dyrkningen af kvælstoffikserende afgrøder som en hovedafgrøde med som miljøfokusområde (MFO). Som led i den seneste reform af EU's landbrugspolitik skal alle europæiske landmænd, der har et omdriftsareal på mere end 15 hektar, etablere 5 % miljøfokusområder på deres landbrug.
Omfanget af byrder	Den manglende mulighed for at anvende kvælstoffikserende afgrøder til miljøfokusområde betyder, at danske landmænds muligheder for at opfylde forpligtelsen om at etablere miljøfokusområder begrænses sammenlignet med andre europæiske landmænd. Derudover er det med til at forvride konkurrencen på produktionen af denne type afgrøder, eftersom andre lande vil få større incitament til at producere disse afgrøder, hvis der er mulighed for at tælle dem med til miljøfokusområde. Den manglende mulighed for at tælle denne type afgrøder med som miljøfokusområde kan eksempelvis ende med at få afgørende betydning for overlevelsen af den danske sektor for produktion af ærter til konsum (dybfrostærter).
Lande der er relevante at sammenligne med	Sverige, Tyskland, Holland og Frankrig. Ingen andre har udelukket kvælstoffikserende afgrøder som miljøfokusområde. I Sverige er det muligt at anvende arealer, der bruges til produktion af dybfrostærter, til miljøfokusområde.
Forslag til forenkling af reglerne	Den danske implementering af reformen af EU's landbrugspolitik bør justeres, således at kvælstoffikserende afgrøder også kan tælle med som miljøfokusområde i Danmark. Generelt bør det være muligt at tælle alle mulige typer af miljøfokusområde med i Danmark, som EU-lovgivningen giver mulighed for. Det gælder fx. også læhegn.
Større eller mindre nabotjek	Mindre nabotjek
Særlige hensyn i dansk kontekst	
Igangværende initiativer	

Titel på forslaget	8. Overdækning af elektroniskrot
Ministerium	Miljø- og Fødevarerministeriet
Berørt EU-regulering	WEEE direktivet

Berørt dansk lovgivning	§38, stk. 2 i elektronikaffalds-bekendtgørelsen
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>De danske krav til overdækning af arealer til opbevaring af elektronikskrot er ikke påkrævet i WEEE (Waste Electrical and Electronic Equipment) direktivet. De udgør en stor unødvendig byrde for genvindingsindustrien.</p> <p>Kravet om overdækning fremgår ikke af § 38, stk. 1, nr. 2 i WEEE bekendtgørelsen, hvilket vil sige, at der ikke stilles krav til de kommunale genbrugspladser. I direktivet sondres der imellem "anlæg forud for behandling" og "anlæg til behandling". I Danmark falder kommunale genbrugspladser ind under "anlæg forud for behandling" hvorimod skrotpladser falder ind under "anlæg til behandling" og derfor skal leve op til kravet om overdækning, uanset om skrotpladsen rent faktisk behandler produkterne eller sender dem ud af landet til behandling på store anlæg anlagt hertil. Dermed er der stor forskel på kravene til hhv. kommunale genbrugspladser og skrotpladser i Danmark, og det er samtidig svært at se begrundelsen for, at eksempelvis hårde hvidevarer skal overdækkes – særligt ved opbevaring i et begrænset tidsrum.</p>
Omfanget af byrder	De virksomheder, som opbevarer elektronikskrot midlertidigt på deres pladser, skal etablere store overdækningskonstruktioner, hvilket dels gør det besværligt at komme til affaldet med løftmaskine (kraner mv.) og dels har begrænset miljømæssig værdi, idet affaldet sjældent ligger ret længe og ofte består af eksempelvis hårde hvidevarer, som ikke tager skade af at stå uden overdækning i kortere tid. Alle danske elektronikskrothandlere rammes af denne byrde og konkurrencen forvrides mellem kommunale genbrugspladser og skrotpladser.
Lande der er relevante at sammenligne med	Tyskland, Holland, UK og Sverige.
Forslag til forenkling af reglerne	Kravet om overdækning bør bortfalde.
Større eller mindre nabo tjek	Mindre nabo tjek.
Særlige hensyn i dansk kontekst	
Igangværende initiativer	

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

Titel på forslaget	9. Sænk kapitalkravet for aktieselskaber til 25.000 €
Ministerium	EVM
Berørt EU-regulering	Art. 6 i Direktiv 2012/30/EU (Andet selskabsdirektiv).
Berørt dansk lovgivning	Selskabslovens § 4, stk. 2.
Beskrivelse af overimplementeringen	Direktivet stiller krav om en mindstekapital i aktieselskaber på 25.000 € (ca. 186.000 kr.). I Danmark er kapitalkravet 500.000 kr.
Omfanget af byrder	<p>Der foreligger en overimplementering af andet selskabsdirektiv, fordi Danmark pålægger virksomheder et højere kapitalkrav til etablering af aktieselskaber, end hvad der kræves efter direktivet. Det medfører forskellige ulemper for danske virksomheder.</p> <p>Der kan være en signalværdi i at være et aktieselskab, f.eks. over for udenlandske samhandelspartnere eller kapitalejere, fordi man som aktieselskab er omfattet af diverse kreditor- og minoritetsbeskyttelsesregler i andet selskabsdirektiv. Det gælder f.eks. regler om kapitalindskud og -udlodninger. Ved at overimplementere kapitalkravet afskærer man mindre kapitalstærke danske virksomheder fra at opnå fordelene af en sådan signalværdi.</p> <p>Overimplementeringen gør det endvidere sværere for nye og mindre virksomheder at opnå finansiering gennem aktie crowdfunding. Efterspørgslen på alternative finansieringskilder er stigende, og særligt ønsket om at rejse kapital gennem aktie crowdfunding er stort blandt iværksættere. Aktie crowdfunding er baseret på it-platforme, der tillader virksomheder og iværksættere at indsamle funding fra hele verden. For at en virksomhed kan udnytte mulighederne ved aktie crowdfunding, er det imidlertid et krav, at virksomheden er organiseret som et aktieselskab. Dette skyldes, at kun aktieselskaber må udbyde ejerandele til en bredere offentlighed. En lang række iværksættere har ikke de nødvendige 500.000 kr. og må derfor enten opgive aktie crowdfunding eller gennemgå en indledende crowdfunding proces, hvor man samler penge ind (tegningsrettigheder) til at stifte et aktieselskab. Iværksættere, der allerede er organiseret som ApS eller IVS, er nødsaget til at omdanne sig til et A/S, herunder opfylde kapitalkravet til A/S'er, før en aktie crowdfunding kampagne kan igangsættes. Den danske overimplementering af kapitalkravet for aktieselskaber mindsker således danske virksomheders muligheder for at rejse kapital gennem direkte investeringer.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	<p>Sammenlignet med de 30 andre EU/EØS lande har Danmark det 6. højeste kapitalkrav for aktieselskaber:</p> <p>Italien: 120.000 €, Norge: 105.350 €, Finland: 80.000 €, Tjekkiet: 80.000 €, Østrig: € 70.000, Danmark p.t.: 67.000 € (500.000 DKK), Ungarn: 65.000 €, UK: 63.900 € (50.000 £), Belgien: 61.500 €, Spanien: 60.101 €, Sverige: 53.440 € (500.000 SEK) Tyskland: 50.000 €, Portugal: 50.000 €, Liechtenstein: 50.000 €, Malta 47.000 €, Holland: 45.000 €, Lithauen: 43.500 €, Frankrig: 37.000 €, Letland: 35.210 €, Luxembourg: 30.987 €, Island: 28.076 €, Kroatien 26.210 €, Cypern: 25.650 €, Bulgarien: 25.600 €, Slovakiet:</p>

	<p>25.000 €, Slovenien: 25.000 €, Estland: 25.000 €, Irland: 25.000 €, Rumænien: 25.000 €, Polen: 24.000 €, Grækenland: 24.000 €</p> <p>Danmarks kapitalkrav ligger 41-54 % højere end medianen/gennemsnittet i de andre EU/EØS-lande og 46-54 % højere end medianen/gennemsnittet i de andre EU-lande.</p>
Forslag til forenkling af reglerne	Følg direktivets mindstekrav på 25.000 € til indskudskapital
Større eller mindre nabotjek	Ikke behov, se oversigt ovenfor.
Særlige hensyn i dansk kontekst	<p>Kapitalkravet til aktieselskaber i Danmark var på 100.000 kr., inden EU indførte 25.000 € som mindstekapital. Fra 1982 til 1991 var kravet 300.000 kr., hvorefter det har været 500.000 kr. Indtil moderniseringen af selskabsloven i 2009 har hovedargumentet for en minimumskapital altid været kreditorbeskyttelse. Moderniseringsudvalget gjorde dog op med dette dogme og udtalte: "Det må [...] konstateres, at kreditorernes vurdering af et aktieselskab sjældent afhænger af aktiekapitalens størrelse, da denne kan være tabt i større eller mindre grad, men af aktieselskabets generelle finansielle situation." I dets afvejning af fordele og ulemper valgte udvalget dog alligevel at foreslå en bevarelse af kapitalkravet på 500.000 kr. for aktieselskaber, hvilket senere blev fulgt af Folketinget. Udvalgets argumenter herfor var bl.a., at en lempelse af kapitalkravet for aktieselskaber kunne blive "opfattet" som en reduktion af de øvrige krav til kapitalens sikring, og at det danske kapitalkrav modsvarer og er konkurrencedygtigt med niveauet i de øvrige EU-lande.</p> <p>Implementeringsrådet mener, at Moderniseringsudvalgets argumenter for en bevarelse af et kapitalkrav på 500.000 kr. med fordel kan tages op til revision. Argumentet om, at en sænkning af kapitalkravet kunne blive "opfattet" som en reduktion af de øvrige krav til kapitalens sikring, selvom de øvrige krav ikke blev påvirket, var aldrig et godt argument. Siden 2008 er der endvidere sket en udvikling, der gør, at vi i dag står i en anden situation. For det første er der en lang række lande, som nu har udnyttet direktivets mulighed for at fastsætte kapitalkravet til 25.000 €, og Danmark har i dag det sjette højeste minimumkapitalkrav til aktieselskaber blandt de 31 EU/EØS-lande. Kapitalkravet i Danmark kan derfor ikke længere siges at modsvare og være konkurrencedygtigt med niveauet i de øvrige EU-lande.</p> <p>Derudover er der sket en udvikling inden for alternative finansieringskilder, hvor hensynet til at give iværksættere og mindre virksomheder mulighed for finansiering bl.a. via aktie crowdfunding er en ny problemstilling, som Moderniseringsudvalget af gode grunde ikke havde mulighed for at tage i betragtning. Aktie crowdfunding har potentiale til at løfte investeringsniveauerne i nye og mindre virksomheder, hvilket vil bidrage til øgede vækstmuligheder.</p>
Igangværende initiativer	Ingen

Titel på forslaget	10. Finanstilsynets særlige danske nedskrivningsregler
Ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet
Berørt EU-regulering	EU forordning 1606/2002 (IAS-forordningen) og alle EU-endosserede IFRS standarder ¹
Berørt dansk lovgivning	Regnskabsbekendtgørelsens bilag 10 og en nedskrivningsvejledning hertil.
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Overimplementeringen består i, at Finanstilsynets danske nedskrivningsregler i regnskabsbekendtgørelsens bilag 10 og i nedskrivningsvejledningen indeholder anvisninger til indregnings- og målingsmetoder (værdiansættelse), der ikke er konforme med den IFRS praksis, som anvendes af pengeinstitutter i det øvrige EU, herunder pengeinstitutter i det øvrige Nordeuropa. Regnskabsbekendtgørelsen er udstedt i medfør af § 196 i lov om finansiel virksomhed. Denne bekendtgørelse har skullet anvendes af alle ikke-børsnoterede institutter, samt fra og med 2012 også af de børsnoterede institutter i deres moderselskabsregnskaber.</p> <p>I forbindelse med overgangen i 2005 til IFRS for børsnoterede kreditinstitutters koncernregnskaber besluttede Finanstilsynet med opbakning fra sektoren, at reglerne i Finanstilsynets regnskabsbekendtgørelse skulle være forenelige med IFRS for så vidt angår indregning og måling (værdiansættelse). IFRS-forenelighedsprincippet indebærer, at der ikke i bekendtgørelsen foreskrives indregnings- og målingsmetoder, som ikke tilsvarende vil kunne anvendes under IFRS. Omvendt indeholder IFRS en række valgmuligheder, som ikke findes i Regnskabsbekendtgørelsen.</p> <p>Såfremt et børsnoteret institut anvender indregnings- og målingsmetoder i sit IFRS-koncernregnskab, som ikke kan anvendes i henhold til regnskabsbekendtgørelsen, skal instituttet i sin årsrapport specificere dette i en afstemning og forklare, hvorfor der anvendes principper, som Finanstilsynet ikke har indført. Det har den konsekvens, at institutterne ligeledes vælger at følge Finanstilsynets anvisninger i deres koncernregnskaber aflagt efter IFRS.</p> <p>Regnskabsbekendtgørelsens nedskrivningsregler er betydeligt mere detaljerede og restriktive end IFRS. Det vurderes derfor, at de danske nedskrivningsregler indebærer, at danske institutter har en relativt større andel af deres udlån markeret med objektiv indikation for værdiforringelse (OIV). Herudover skal der foretages større nedskrivninger end en normal anvendelse af IFRS tilsiger. Samlet set medfører dette, at danske institutter kommer til at fremstå svagere end boniteten af udlånsporteføljerne berettiger til med relativt højere fundingomkostninger til følge.</p>
Omfanget af byrder	Reglerne indebærer betydelige administrative byrder forbundet med at dokumentere overholdelsen af de detaljerede danske nedskrivningsregler. Hertil kommer, at de danske institutter fremstår svagere end boniteten af deres udlånsporteføljer berettiger til. Det har som nævnt betydning for institutternes fundingomkostninger og derigennem låneomkostningerne for virksomhederne og husholdningerne samt vækst og beskæftigelse i Danmark.
Lande der er relevante at sammenligne med	Bortset fra Rumænien, der foreskriver en særlig anvendelse af IFRS, er Implementeringsrådet ikke bekendt med andre EU-lande, der på tilsvarende vis har indført særlige nationale nedskrivningsregler med indvirkning på regnskaber aflagt efter IFRS. Tilsvarende forventes der umiddelbart ingen nationale særregler med indvirkning på anvendelsen af IFRS 9 i det øvrige Nordeuropa, herunder Sverige,

¹ IFRS-standarder udstedt af IASB kan først finde anvendelse i EU, når de er endosseret af EU-Kommissionen. EU-godkendte IFRS standarder er derfor at betragte som EU-regulering.

	Norge, UK og Tyskland.
Forslag til forenkling af reglerne	<ul style="list-style-type: none"> • Ændring af § 183 i lov om finansiel virksomhed²: <ul style="list-style-type: none"> ○ Genindførelse af mulighed for, at danske kreditinstitutter med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, som skal anvende IFRS i deres koncernregnskaber i henhold til IAS-forordningen fra 2002, tilsvarende får mulighed for at anvende IFRS i deres moderselskabsregnskaber.³ • Ændring af regnskabsbekendtgørelsen⁴ inklusive bilag og vejledninger: <ul style="list-style-type: none"> ○ Gennemskrivning af de danske nedskrivningsregler på baggrund af IFRS 9 og supplerende europæiske og internationale retningslinjer i form af <ul style="list-style-type: none"> ▪ IASB's application guidance, guidance on implementing, illustrative examples mv. til IFRS 9 ▪ fortolkninger fra IASB's Implementation Transition Group on IFRS impairment (ITG) ▪ Basel-komiteens retningslinjer om "credit risk and accounting for expected credit losses" ▪ kommende retningslinjer fra EBA baseret på Basel-komiteens retningslinjer <p>så det sikres, at</p> <ul style="list-style-type: none"> • der ikke gives anvisninger, der er i strid med IFRS-forenelighedsprincippet, og at • der ikke gives anvisninger, som indebærer, at der ikke kan anlægges en nordeuropæisk konform praksis. <p>Gennemskrivningen af det danske regelsæt under hensyntagen til IFRS-forenelighedsprincippet og muligheden for at kunne anlægge en nordeuropæisk konform praksis vil sikre, at der uden videre kan foretages sammenligning på tværs af danske institutter, uanset om de følger IFRS eller det danske regelsæt i form af regnskabsbekendtgørelsen.</p> <p>Herudover vil ændringerne medføre, at danske institutter meningsfuldt vil kunne sammenlignes med øvrige nordeuropæiske institutter.</p> <p>Ændringerne foreslås gennemført i H2-16 eller H1-17 i forbindelse med implementering af IFRS 9 og med ikrafttrædelse den 1. januar 2018, hvor IFRS 9 træder i kraft i hele EU. Der vil således ikke opnås konformitet med den gældende nordeuropæiske IFRS praksis, men konformitet med den kommende nordeuropæiske praksis under IFRS 9.</p>
Større eller mindre	Mindre

² Muligheden for at anvende IFRS i moderselskabsregnskaber blev afskaffet i 2012 i forbindelse med indførelse af de særlige danske nedskrivningsregler, hvor der blev indført en pligt til at følge regnskabsbekendtgørelsen. Baggrunden var, at tilsynet fandt, at nogle af de fremgangsmåder, som blev anvendt af nogle institutter iht. IAS 39 ikke var tilstrækkeligt forsigtige. IAS 39 erstattes af IFRS 9 pr. 1. januar 2018. IFRS 9 er i højere grad fremadskuende og derigennem forsigtig. Finansrådet/Realkreditrådet foreslår først ændringerne gennemført i forbindelse med implementeringen af IFRS 9 med ikrafttrædelse 1. januar 2018.

³ IFRS kan uden videre anvendes i moderselskabsregnskaber i nogle EU-lande, herunder f.eks. i UK og Finland. Samme er tilfældet i Norge og reelt set også i Sverige i forhold til nedskrivninger. I Sverige skal moderselskabsregnskaber således aflægges efter lokale svenske regnskabsregler, men de indeholder ikke nedskrivningsregler. I stedet finder nedskrivningsreglerne i IFRS anvendelse.

⁴ Bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014.

nabotjek	
Særlige hensyn i dansk kontekst	Ingen
Igangværende initiativer	Finanstilsynet overvejer pt. implementeringen af IFRS 9 i Danmark.

Titel på forslaget	11. Krav til storaktionærer om offentliggørelse af deres besiddelser hurtigst muligt
Ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet
Berørt EU-regulering	Gennemsigtighedsdirektivets regler om flagning af større aktiebesiddelser mv.
Berørt dansk lovgivning	§ 29 i værdipapirhandelsloven samt § 54 i forslag til lov om kapitalmarkeder
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Overimplementeringen består i, at der stilles større krav til storaktionærer om, hvor hurtigt de skal offentliggøre deres aktiebesiddelser, end hvad gennemsigtighedsdirektivet angiver. I gennemsigtighedsdirektivet gælder kravet om offentliggørelse, når aktiebesiddelserne overskrider visse grænser (fra 5, 10, 15 osv. pct. af aktiekapitalen/stemmerne) – i både op- og nedadgående retning. Direktivet angiver 4 dages frist efter tidspunktet for såvel køb som salg, mens de danske regler i § 29 i lov om værdipapirhandel kræves offentliggjort omgående. § 29 foreslås delvist videreført i § 54 i forslag til lov om kapitalmarkeder, som skal afløse værdipapirhandelsloven.</p> <p>Bestemmelsen i § 29 (og den kommende § 54 i lov om kapitalmarkeder) er bygget op således, at der som hovedregel kræves flagning af storaktionærbesiddelser straks inden for den hverdag, hvor den flagningspligtige bliver eller burde være blevet bekendt med en erhvervelse. Som undtagelse hertil kan der flages senest 2 hverdage efter transaktionen.</p> <p>I andre lande (se eksempler nedenfor) er direktivets krav om flagning "immediately/promptly and within 4 trading days" fortolket således, at en flagning foretaget 2, 3 eller 4 dage senere, anses for rettidig. Det vil sige at "immediately/promptly" ikke har selvstændig betydning ift. fristen. Den danske fortolkning af immediately/promptly er således væsentlig skærpet i forhold til andre omkringliggende lande, ligesom Danmark har nedsat de 4 dage til 2 dage.</p>
Omfanget af byrder	<p>De danske krav om omgående offentliggørelse indebærer, at det for virksomheder, hvor det er muligt at flage på handelsdagen, kan være nødvendigt at have ansatte til stede til ekspedition af flagningsmeddelelser frem til kl. 24 for at kunne foretage flagning inden for en handelsdag. Dette vil være administrativt byrdefuldt for institutter. Hertil kommer, at modtagne flagningsmeddelelser må antages først at blive behandlet af Finanstilsynet/selskabet den følgende dag.</p> <p>I større koncerner vil det være nødvendigt at indsamle og konsolidere data fra handelssystemer (interne såvel som eksterne) fra forskellige geografiske lokationer/tidszoner samt fra eksterne forvaltere. Dette muliggør ikke flagning på handelsdagen, men tidligst T +1, idet instituttet først på dette tidspunkt har en sikker, samlet og verificeret viden om instituttets besiddelser. Datagrundlaget for vurdering af, hvorvidt et institut har flagningspligtige besiddelser, er baseret på en række forskellige datakilder og store datamængder. Disse kører i en batchkørsel over natten og kræver en efterfølgende manuel bearbejdelse og kontrol, bl.a. med henblik på at eliminere evt. fejlregistreringer af handler og andre fejkilder. For større koncerner er</p>

	<p>det således ikke muligt at flage efter det, som i Danmark er implementeret som en hovedregel. Større koncerner flager derfor altid efter undtagelsen om flagning på T+1 (hurtigst muligt om morgenen/formiddagen T+1).</p> <p>Sammenfattende vil det også ud fra en praktisk, operationel synsvinkel, og for at sikre korrekte flagninger/meddelelser til markedet, være stærkt ønskværdigt, hvis flagningsfristen som hovedregel var 2-4 handelsdage. Det vil i øvrigt være på linje med andre EU-landes implementering af direktivet. Det vil også betyde, at en række danske koncerner ikke som udgangspunkt skal flage efter en undtagelsesbestemmelse. For grænseoverskridende koncerner er det også uhensigtsmæssigt, at fristerne ikke er ens i de forskellige lande, hvor koncernen er repræsenteret, selv om alle lande er omfattet af det samme direktiv. Her er det Danmark, der skiller sig ud med en skærpet implementering.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	Flere andre lande har implementeret direktivet mere lempeligt end i Danmark, jf. ovenfor. Det drejer sig bl.a. om Sverige, Storbritannien og Tyskland.
Forslag til forenkling af reglerne	Offentliggørelse af besiddelser (flagning) sker i henhold til gennemsigtighedsdirektivets ordlyd.
Større eller mindre nabotjek	Mindre
Særlige hensyn i dansk kontekst	Der er ingen særlige danske hensyn.
Igangværende initiativer	Der er ingen igangværende initiativer.

Titel på forslaget	12. Manglende mulighed for at behandle betalingsdata
Ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet
Berørt EU-regulering	Payment Services Directive (betalingstjenestedirektivet)
Berørt dansk lovgivning	§ 85 i betalingstjenesteloven
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>§ 85 er en videreførelse af betalingsmiddelovens § 13 og er en dansk særregel.</p> <p>Mens det på EU-niveau er databeskyttelsesdirektivet (implementeret i persondataloven), der er det primære lovgivningsinstrument i forhold til behandling af betalingsdata, er der i Danmark også regler om behandling af data i andre love, herunder fx betalingstjenestelovens § 85. Hvad angår betalingstjenestelovens § 85, er der tale om en overimplementering, der så vidt vides ikke findes i andre EU lande og som ikke også er reguleret i databeskyttelsesdirektivet.</p> <p>§ 85 indeholder i stk. 3-4 en udtømmende angivelse af til hvilke formål, der kan ske behandling af oplysninger om, hvor et betalingsinstrument har været anvendt, og hvad der er købt. § 85 er således mere restriktiv end persondataloven og går derfor også forud for persondataloven. Dette er en begrænsning. Betalingstjenester tilbydes i stigende grad over grænser. Danske særregler på området vil begrænse danske udbydernes mulighed for at tilbyde konkurrencedygtige produkter. Derudover forhindrer reglerne om brug af data, at udbydere i Danmark udvikler nye produkter, som kommer forbrugerne til gode. Reglen i § 85 er præceptiv i forbrugerforhold, hvilket betyder, at forbrugerne ikke kan give tilsagn til, at deres betalingsdata må behandles.</p>
Omfanget af byrder	Begrænsningen rammer de virksomheder, der opbevarer betalingsoplysninger i et

	<p>betalingssystem, og som er omfattet af betalingstjenesteloven. Den udtømmende opregning i § 85 gør, at der ikke er fleksibilitet i bestemmelsen til at følge den digitale udvikling og skabe produkter, der efterspørges af kunderne. Et eksempel kunne være forbrugsoverblikket i netbanken, der genereres maskinelt, men som reelt er en behandling af betalingsoplysninger, der som udgangspunkt er en overtrædelse af § 85 (dog undergivet en dispensation fra Finanstilsynet).</p> <p>Betalingstjenester tilbydes i stigende grad over grænser. Danske særregler på området vil begrænse danske udbydere mulighed for at tilbyde konkurrencedygtige produkter. Derudover forhindrer reglerne om brug af data, at udbydere i Danmark udvikler nye produkter, som kommer forbrugerne til gode.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	Sverige og Norge grundet deres sammenlignelige forbrugere og digitale udvikling.
Forslag til forenkling af reglerne	<p>Implementeringsrådet anbefaler, at de hidtidige restriktioner på brug af betalingsdata i den nuværende betalingstjenestelovs paragraf 85, stk. 3 ophæves. Reglen forhindrer udviklingen af nye attraktive digitale løsninger, der kan komme kunderne (forbrugerne) til gode. Kunderne ønsker i stigende grad individuelle produkter, der er tilegnet deres behov. Det bør kunne tilbydes ved tilsagn fra forbrugeren, samt passende forbrugerbeskyttelse.</p> <p>På grund af udviklingen inden for digitalisering bør præmisserne for bestemmelsen genovervejes. Det gælder især, hvorvidt tilsagn fra forbrugeren – under visse nærmere beskrevne og specifikke vilkår – fremover skal kunne muliggøre behandling af betalingsoplysninger for udbyderen.</p>
Større eller mindre nabotjek	<p>Mindre.</p> <p>Nabotjekket skal også afdække udfordringer forbundet med risikoen for erhvervsdrivendes videresalg af de følsomme betalingsoplysninger.</p>
Særlige hensyn i dansk kontekst	§ 85 og en række af de danske særbestemmelser, der er indført med forbrugerbeskyttelse for øje. Implementeringsrådet mener, at dette hensyn kan respekteres uagtet.
Igangværende initiativer	Det reviderede Payment Services Directive er vedtaget og skal derfor implementeres i dansk ret. Finanstilsynet har i den forbindelse meldt ud, at man ønsker at udarbejde en helt ny betalingstjenestelov, hvor en fjernelse/revision af § 85 kunne indgå.

Titel på forslaget	13. Kapitalkrav til fonde
Ministerium	Erhvervs- og Vækstministeriet (Finanstilsynet)
Berørt EU-regulering	Kapitalkravsdirektivet – Direktiv 2013/36/EU
Berørt dansk lovgivning	Bekendtgørelse vedrørende opgørelse af basiskapital og kapitalgrundlag for fondsmæglerselskaber
Beskrivelse af overimplementeringen	I direktiv 2013/36/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber fastsættes i artikel 29, 30 og 31 krav til investeringsselskabers startkapital vedrører fondsmæglere og dermed også crowdfunding platforme. Artiklen fastslår, at denne type selskaber skal have en startkapital på 125.000 EUR. I artikel 29.3 og artikel 30 gives der mulighed for i visse

	<p>tilfælde at reducere startkapitalen til 50.000 EUR. Som beskrevet nedenfor er kravet om startkapital i Danmark implementeret, således at startkapitalen skal være større for danske fondsmæglere end for fondsmæglere i andre lande, vi normalt sammenligner os med. Da crowdfunding platforme i Danmark skal leve op til de samme krav som fondsmæglere rammes de ekstra hårdt af overimplementeringen. Overimplementeringen er konkurrenceforvridende, da fondsmægling og crowdfunding per natur er grænseoverskridende brancher.</p> <p>For at drive en fondsmægler/crowdfunding platform i Danmark skal man have en startkapital på 300.000 EUR tillagt 25% af virksomhedens omkostningsbase. Dvs. hvis man antager, at omkostningsbasen er 1 mio. kr., giver det et tillæg på 250.000 kr, og den samlede basiskapital bliver dermed ca. 2,5 mio. kr. Startkapitalen skal altid være intakt, den kan ikke bruges i driften men skal placeres som kontant indskud eller i ikke-kursfølsomme værdipapirer. Startkapitalen er dermed en omkostning for fondsmægleren/crowdfunding platformen. I f.eks. Finland er kravene til fondsmæglerens startkapital 50.000 EUR. Via de gældende EU-regler kan en finsk fondsmæglerlicens passporteres ind i Danmark, dvs. de kan udbyde deres services i Danmark på baggrund af deres finske licens. En finsk fondsmægler/crowdfunding platform vil derfor have en stor konkurrencefordel på det danske marked, sammenlignet med en dansk fondsmægler/crowdfunding platform.</p> <p>I Storbritannien har man en lokal variant i form af en lokal "execution only" fondsmæglerlignende licens - ligeledes med et lavt krav til startkapital. Da der er tale om en lokal undtagelse, kan denne form for licens dog ikke passporteres ind i andre EU-lande.</p>
Omfanget af byrder	<p>Det konkurrenceforvridende kapitalkrav er en medvirkende årsag til, at vi endnu ikke har set danske aktie crowdfunding platforme i Danmark. I en tid hvor kapitalmarkederne og aktørerne bliver mere og mere internationale, skal der sikres de bedst mulige konkurrencebetingelser for danske aktører. Fintech er et af regeringens fokusområder, men det høje kapitalkrav gør det unødigt svært for nye Fintech virksomheder og crowdfunding platforme at etablere sig i Danmark. Der er i Danmark 40 fondsmæglere, som alle bliver ramt mere eller mindre hårdt af denne lovgivning. Dog er kravet særligt et problem for de mindre og nye Fintech og crowdfunding aktører, der har sværere ved at afsætte disse store beløb. Skal Danmark være førende inden for denne sektor, som regeringen har givet udtryk for, er det nødvendigt at give de innovative virksomheder gode rammevilkår.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	Finland, Storbritannien og Lichtenstein.
Forslag til forenkling af reglerne	Regeringen bør lempe det danske kapitalkrav, så det kommer på niveau med de krav, man har sat i landene, som vi konkurrerer med og i EU direktivet.
Større eller mindre nabotjek	Mindre nabotjek. Det anbefales at sammenligne den danske implementering af direktiv 2013/36/EU artikel 29, 30 og 31 i lov om finansiel virksomhed art.9.8 med implementeringen af disse artikler af direktivet i de ovennævnte lande.
Særlige hensyn i dansk kontekst	
Igangværende initiativer	

Titel på forslaget	14. Effektiv påføring af maling
Ministerium	EVM
Berørt EU-regulering	Arbejds miljødirektiverne for dette område foreskriver ikke nedennævnte krav, som således er udtryk for overimplementering af de internationale regler på området, der ikke stiller et sådant krav.
Berørt dansk lovgivning	Meddelelser fra Søfartsstyrelsen A
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>I henhold til de danske regler i Meddelelser fra Søfartsstyrelsen A er det ikke tilladt at påføre epoxymaling (en yderst slidstærk maling) med malersprøjte på skibe, som er i drift. Den meddelelse er et nationalt anliggende, hvor Danmark har valgt at indføre strengere regler end dem, der gælder eks. i Tyskland og Norge.</p> <p>Dette medfører, at danske skibe kan være tvunget til at opholde sig på et værft i op til en uge, når der er behov for at male skibsdækket – idet dette ikke kan ske under sejlads til havs, og hvor det alligevel er i drift.</p> <p>Da eks. Norge og Tyskland rederier ikke har sådanne regler – og derfor kan foretage maling af dækket til havs, vil de have en bedre konkurrenceevne end danske – idet de ikke har en tabt indtjening som et dansk skibe ville have, hvis det skulle på et værft for at få foretaget denne maling.</p> <p>Danske offshoreanlæg er i henhold til nye regler fra 2015, Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr 1202 af 23. oktober 2015 ikke omfattet af sådanne regler – og kan derfor godt påføre denne epoxymaling med sprøjte. Det virker ikke logisk, at der er et forbud på skibet, men ikke på offshoreanlægget, når de kan befinde sig side om side ude til havs under samme forhold. Den uddaterede lovgivning for skibe betyder tilmed, at danske rederier stilles ringere end andre landes rederier på dette felt.</p>
Omfanget af byrder	Et mindre tankskib vil have mulighed for at spare op til 1,1 million kroner over en 5-årig periode. Det tager erfaringsmæssigt en uge i enden af et værftsophold at få udført det malerarbejde, som typisk er en del af opholdet. Sådanne ophold sker ikke hvert år, men ofte med fem års mellemrum (der er 60 måneders synsintervaller). Besparelsen kan henføres til, at skibet undgår at skulle ligge på et værft i de 7 dage og få udført dette malerarbejde, men i stedet får det udført, mens skibet er i drift og får betaling for at fragte gods.
Lande der er relevante at sammenligne med	Tyskland og Norge har ikke sådanne regler – og dermed er de danske særkrav på dette område en ekstra byrde.
Forslag til forenkling af reglerne	Særreglen bør afskaffes.
Større eller mindre nabotjek	<p>Det vurderes, at nabotjekket er af mindre omfang.</p> <p>Nabotjekket skal også afdække de potentielle arbejdsmiljømæssige konsekvenser.</p>
Særlige hensyn i dansk kontekst	Ingen, da Danmark vil være umiddelbart sammenlignelig med Tyskland og Norge.
Igangværende initiativer	Ingen

Titel på forslaget	15. Eksportkredit – Renteudligning (CIRR-finansiering)
Ministerium	EVM
Berørt EU-regulering	Forordning (EU) Nr. 1233/2011
Berørt dansk lovgivning	
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Eksportkreditter til skibe og maritimt udstyr tilbydes i andre OECD lande på de såkaldte CIRR-vilkår. CIRR er en i OECD aftalt metode til at definere en 'Commercial Interest Reference Rate' for hver valuta. Eksportkreditter på disse vilkår betragtes ikke som statsstøtte. CIRR beregnes også for danske kroner. Dansk erhvervsliv har tidligere haft adgang til CIRR finansiering via Eksport Kredit Fonden. Denne adgang tilbydes ikke længere.</p> <p>CIRR-renten etableres hver den 15. i måneden. Renten kan derfor være kendt mens der forhandles om en eksportkontrakt. Dette giver en sikkerhed i prisen.</p>
Omfanget af byrder	<p>Danske maritime industrivirksomheder har oplevet, at ordrer er gået tabt på grund af en manglende mulighed for CIRR finansiering. Dette er en konsekvens af, at danske maritime industrivirksomheder ikke har kunnet tilbyde samme vilkår som konkurrerende industrivirksomheder i bl.a. Norge, Finland og Tyskland der har adgang til finansiering på CIRR-vilkår.</p> <p>Det er væsentligt at kende finansieringsvilkårene, mens der forhandles om en kontrakt, og en privat virksomhed kan ikke opnå CIRR vilkår uden et statsligt engagement. Staten optræder som garant for renten, mens køberen får en reduceret risiko for rentestigninger under kontraktforhandlingerne, hvilket er til fordel for den eksporterende virksomhed.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	Norge, Tyskland, Finland.
Forslag til forenkling af reglerne	<p>Genindførelse af en CIRR-ordning kan ske på vilkår, der sikrer staten imod væsentlige tab, men giver eksportører af skibe og udstyr mulighed for at tilbyde finansiering på kendte CIRR vilkår.</p> <p>Den tidligere ordning gav staten et overskud, men var alligevel attraktiv for eksportører og køberne.</p>
Større eller mindre nabotjek	<p>Mindre.</p> <p>Nabotjekket bør have et bredt perspektiv for hele den danske industri.</p>
Særlige hensyn i dansk kontekst	Den maritime industri er en dansk styrkeposition og vil som regel være konkurrencedygtig på pris/kvalitet. Det er derfor i dansk interesse også at kunne være konkurrencedygtig på finansiering, da prisen efter finansiering er et afgørende konkurrenceparameter i forhandlingen med mulige købere.
Igangværende initiativer	Det af regeringen annoncerede vækstteam vil kunne drage nytte af et nabotjek, som her foreslået.

Titel på forslaget	16. Forsikringssekskabers investeringsregler i Lov om finansiel virksomhed – prudent person-princippet
Ministerium	EVM
Berørt EU-regulering	Solvens II-direktivet
Berørt dansk lovgivning	Lov om finansiel virksomhed § 158
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Solvens II-direktivet om forsikringssekskabers solvensopgørelse, ledelse mm. indeholder regler for investering af aktiver, det såkaldte prudent person-princip. Investeringsreglerne er implementeret i Lov om Finansiel virksomhed § 158. Reglerne skal sikre, at selskabernes investeringsstrategi afspejler de ydelser, som kunderne er stillet i udsigt. Samtidig skal investeringerne ske således, at de forsikredes interesser varetages bedst muligt.</p> <p>Solvens II-direktivet fastlægger ikke præcist, hvad der er i de forsikredes bedste interesse.</p> <p>Finanstilsynets udmøntning af prudent person-princippet og Solvens II-investeringsreglerne i forhold til livsforsikrings- og pensionssekskaber går på følgende væsentlige punkter videre end direktivets krav:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Finanstilsynet stiller uhjemlet krav til pensionsprodukternes, fordi Finanstilsynet egenhændigt har defineret ”stabilitet, forudsigelighed og inflationssikring” som værende i de forsikredes bedste interesse. Denne fortolkning indebærer væsentlige begrænsninger i selskabernes muligheder for at tilrettelægge produkter og investeringsstrategier, der passer til forbrugere med andre målsætninger. Finanstilsynets fortolkning kan således forhindre selskaberne i at investere på en måde, så alle de forsikredes interesser varetages bedst muligt – fx de forsikrede, der ikke ønsker inflationssikring af udbetalingsprofilen. • I forhold til metoder til risikostyring stiller Finanstilsynet også uhjemlede krav. Finanstilsynet opstiller således krav om, at selskaberne benytter bestemte metoder (vedrørende vurdering af investeringsporteføljens likviditetsmæssige egenskaber og risici) for at leve op til prudent person-princippet. Disse metoder betegnes af Finanstilsynet som ”god praksis”. Ved at definere hvilke metoder, der er ”god praksis”, fratages det enkelte selskab muligheden for at efterleve investeringsreglerne ved brug af de metoder, selskabet finder mest egnede. Solvens II-direktivet definerer ikke ”god praksis” på dette område. <p>Fastlæggelse af god praksis er efter Implementeringsrådets opfattelse ikke omfattet af Finanstilsynets beføjelse til at føre tilsyn med overholdelsen af prudent person-princippet, idet det er overholdelsen af princippet, ikke hvordan overholdelsen finder sted, der er omfattet af tilsyn. Kritikken kan sammenfattes ved, at Finanstilsynet sætter ”skøn under regel”.</p>
Omfanget af byrder	Alle forsikringssekskaber – godt 100 - er omfattet af investeringsreglerne i FIL § 158, men det er først og fremmest livsforsikrings- og pensionssekskaber, der bliver pålagt den begrænsning af investeringsmulighederne og valg af metoder til risikostyring. Det ”byrdefulde” for disse selskaber er, at de kan blive tvunget til at tilrettelægge deres investeringer ud fra nogle meget forsigtige målsætninger, der ikke nødvendigvis er i alle de forsikredes interesser, og som derfor begrænser disse selskabers mulighed for

	<p>at operere på lige vilkår med andre europæiske landes selskaber. Et væsentligt element af ”byrden” er, at eksisterende kontrakter skal undersøges for at belyse, om produkterne lever op til de yderligere krav, Finanstilsynet stiller, jf. ”stabilitet, forudsigelighed og inflationssikring”.</p> <p>Finanstilsynets fastlæggelse af, hvad der er god praksis på risikostyringsområdet fører til, at en række selskaber bliver nødt til at implementere nye overvågningsystemer til løsning af opgaver, der i dag allerede bliver løst tilfredsstillende med eksisterende systemer.</p>
Lande der er relevante at sammenligne med	<p>Forsikring & Pension har spurgt en række af deres europæiske søsterorganisationer – Sverige, Frankrig, Spanien, Tyskland, Skotland, Norge, Finland, Belgien, England, Holland og Østrig – om deres nationale tilsyn stiller opfølgende krav til prudent person-princippet.</p> <p>I ingen af disse lande går tilsynsmyndighederne ind i en normativ vurdering af, hvad der er forsikringstagernes bedste interesse, ligesom andre landes tilsynsmyndigheder ikke bestræber sig på at fastslå, hvilke metoder til risikostyring, der skal benyttes for at efterleve prudent person-princippet.</p>
Forslag til forenkling af reglerne	<p>Det vil være en forenkling og en efterlevelse af reglerne, såfremt Finanstilsynet alene fokuserer på at sikre, at det enkelte selskab opfylder Solvens II-direktivets krav i deres investeringsstyring og afholder sig fra at fastlægge de mål, selskabet skal styre efter og de metoder, selskabet skal benytte.</p>
Større eller mindre nabotjek	<p>Forsikring & Pension har egenhændigt indhentet information fra forsikringsbrancheorganisationer i en række lande og spurgt specifikt til regelimplementeringen og til de nationale tilsynsmyndigheders tiltag for at sikre prudent person-princippet efterlevelse, jf. oven for. Tilkendegivelsen fra disse organisationer er klar og entydig.</p>
Særlige hensyn i dansk kontekst	<p>Man kan pege på, at i forhold til nogle EU-lande er danske pensionsprodukter kendetegnet ved, at pensionskunderne i større omfang selv kan opnå indflydelse på, hvordan de opsparede midler investeres. Det kan gøre det relevant, at tilsynet med efterlevelse af prudent person-princippet omfatter tilsyn med, hvordan pensionselskaberne sikrer, at der er sammenhæng mellem kundens valg af investeringsprofil og de aktiver, selskabet investerer i på kundens vegne, således at kundens interesser tilgodeses.</p> <p>Men uanset dette er det ikke en del af prudent person-princippet, at Finanstilsynet skal sætte retningslinjer for, <u>hvad</u> der er i kundernes interesse jf. ovenfor.</p>
Igangværende initiativer	<p>Finanstilsynet har i 2015 og i 2016 bedt pensionselskaberne indsende redegørelser for, hvordan selskaberne på en række punkter sikrer efterlevelse af prudent person-princippet.</p>

JUSTITSMINISTERIET

Titel på forslaget	17. Evaluering af Forbrugerrettighedsdirektivet
Forslagsstiller	Dansk Erhverv
Ministerium	Justitsministeriet
Berørt EU-regulering	Forbrugerrettighedsdirektivet - 2011/83/EU (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF.)
Berørt dansk lovgivning	Købeloven og forskellige andre love https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=160553
Beskrivelse af overimplementeringen	<p>Forbrugerrettighedsdirektivet (herefter FRD) introducerede returret for brugte varer.</p> <p>Overimplementeringen består bl.a. i, at den danske implementering af direktivet fortolkes som en egentlig returret for brugte varer. Dette ses idet at den danske implementering af direktivet siger, at udregningen af værdiforringelsen af varen skal tage udgangspunkt i "den generelle handelsværdi". Men der er ikke noget generelt ved brugte varer, da det vil variere på tværs af varetyper, hvornår en vare er anses for at være i "brugt" stand.</p> <p>Hverken direktivet, forarbejderne til forbrugeraftaleloven eller selve købeloven giver en begrundelse for formålet med at give forbrugerne ret til at returnere brugte varer og vigtigere ingen anvisning på, hvordan værdiforringelsen skal beregnes. Den vejledning til FRD, som EU-Kommissionen offentliggjorde i juni 2014 efter direktivets ikrafttræden, giver heller ingen anvisning på beregningen. Men begge henviser til, at det beløb forbrugeren har ret til at få retur, skal være den "generelle handelsværdi".</p> <p>I betragtning 46 i FRD fremgår det, at forbrugerne kun bør "håndtere og besigtige [varerne] på samme måde, som vedkommende ville have fået lov til i en forretning". Men det fremgår også, at "Visse forbrugere gør fortrydelsesretten gældende efter at have brugt varerne mere end, hvad der er nødvendigt for at fastslå varernes art, egenskaber og den måde, de fungerer på. I sådanne tilfælde bør forbrugeren ikke miste sin fortrydelsesret, men bør hæfte for eventuel forringelse af varernes værdi".</p> <p>Af Kommissionens vejledning til direktivet (side 48) fremgår det, at direktivet ikke regulerer håndhævelsen af forbrugers forpligtelser, og at det er op til medlemslandene at anvise de nærmere detaljer.</p> <p>I retsudvalgets betænkning fra 28. november 2013 fremgår det, at "Det er den generelle handelsmæssige værdi, der i den forbindelse er afgørende. Det spiller derimod ikke ind, om den erhvervsdrivende generelt bedriver salg med brugte varer. Fastlæggelsen af værdiforringelsen vil altid bero på en konkret vurdering".</p> <p>For at bidrage til en afklaring, offentliggjorde Forbrugerombudsmanden den 1. juli 2014 et notat om beregning af heraf (Notat om forbrugers hæftelse for en eventuel</p>

værdiforringelse, jf. forbrugerftalelovens § 24, stk. 5.). Heri lægges til grund, at den generelle handelsværdi er ”den pris, som erhvervsdrivende almindeligvis vil kunne opnå for en vare i den stand som varen er i ved returneringen”.

For virksomhederne er udfordringen med den definition, at der ikke findes noget marked for brugte varer, der ikke først er repareret eller restaureret, eksempelvis at brugt tøj er vasket eller den knækkede skærm på mobiltelefonen er udskiftet – inden det sælges som brugt. Notatet har derfor ikke givet den klarhed, netbutikkerne har brug for. Hertil kommer, at vi pt afventer, hvilken praksis Forbrugerklagenævnet vil lave på området. Denne kan sagens komme til at afvige fra Forbrugerombudsmanden.

Det er de færreste netbutikker, der sælger brugte varer. Både fordi det kræver mange ressourcer at beskrive brugte varer, så beskrivelsen opfylder de lovpligtige krav for B2C-handel, og fordi prisfastsættelsen skal ske for hver enkelt vare. Men også fordi salg af brugte varer ikke passer ind særlig mange netbutikkers forretningskoncept.

Reglen er stadig uklar og har skabt problemer for danske virksomheder. Før juni 2014 skulle virksomhederne alene vurdere, om den returnerede vare kunne sælges videre som ny eller ej. Efter juni 2014 har virksomhederne skullet udregne værdiforringelsen af varen for at kunne returnere det korrekte beløb til forbrugeren – uden at vide præcis, hvordan dette skulle gøres inden for lovens rammer. Det skal ske for hver enkel returneret vare.

Dette har betydet, at flere handlende har måttet genoverveje, om de vil tillade forbrugerne at returnere deres varer til fysiske butikker, hvor personalet ikke nødvendigvis på stedet kan vurdere den eventuelle værdiforringelse af den returnerede vare. De færreste brugte varer har nogen salgsværdi på nettet. Men hvis de har, er vurderingen af værdiforringelsen baseret på den værdi, varen har på det tidspunkt, hvor den returneres. Her kommer et yderligere problemfelt til i administrationen af reglen, nemlig at der ingen frist er for hvor lang tid forbrugeren har til at erklære sig enig i netbutikkens vurdering. Særligt for nogle varer sker værdiforringelsen hurtigt. Det er derfor vigtigt, at varen hurtigt kan sælges videre, for at virksomheder ikke skal tabe penge, og det besværliggøres, hvis forbrugeren i vid udstrækning har mulighed for at sætte spørgsmålstejn ved vurderingen af værdiforringelsen i flere måneder efter, at varen er blevet returneret. Hvis det ender i en klagesag – og virksomheden har solgt varen i mellemtiden i tiltro til at forbrugeren var enig i vurderingen – så vil virksomheden stå meget dårligt i en klagesag og ende med at skulle refundere købesummen og et eventuelle omkostninger til klagesagsbehandlingen.

Flere netbutikker angiver, at usikkerheden omkring fortolkningen og deres rettigheder er så stor, at de helt opgiver at fratrage et beløb for værdiforringelsen, selvom varen er brugt og de må kassere den. De refunderer bare den fulde købesum. Det giver dem økonomisk tab.

Dertil kommer at de ikke forstår det rimelige i at beskytte forbrugere, der sender brugt retur.

Det er Implementeringsrådets opfattelse, at ingen andre lande har implementeret

	<p>reglen så stramt som i Danmark. Vi har adspurgt brancheorganisationer i andre lande og ved flere lejligheder EU-kommissionen om, hvordan de forstår reglen. Alle udtrykker, at det ikke er intentionen, at man skal kunne returnere varer, som er taget i brug.</p> <p>Derfor mener Implementeringsrådet, at det er relevant med et nabotjek af implementering af denne regel, og at Kommissionens guideline åbner for en mindre byrdefuld tolkning.</p>
<p>Omfanget af byrder</p>	<p>Forbrugerrettighedsdirektivet introducerede returret for brugte varer. Byrderne ved at administrere reglen består af følgende punkter, som uddybes nedenfor:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Virksomhederne forpligtes til at tage varer retur, de ikke kan sælge igen som nye. - De skal uddanne medarbejdere til at fastsætte værdiforringelsen af de brugte varer. - De skal indrette deres virksomhed til at reparere de brugte varer, så de bliver i en stand, så de kan sælges igen. - De skal bruge ressourcer på at beskrive hver enkelt brugt vare, så den kan sælges som B2C køb. - De skal afsætte lagerplads til at opbevare de brugte varer i potentielt 2 år for at undgå at tabe en eventuel forbrugerklagesag, hvis forbrugeren klager over værdiforringelsen. - Hvis de vurderer, at ovenstående er for byrdefuldt eller imod deres forretningskoncept er de nødsaget til at reducere den fulde købesum til forbrugeren selvom de ikke kan sælge varen igen og derfor får et økonomisk tab. <p>Den danske implementering af direktivet siger, at udregningen af værdiforringelsen skal tage udgangspunkt i "den generelle handelsværdi". Men der er ikke noget generelt ved brugte varer, da hver enkelt vare er brugt på forskellig måde. Netbutikken må derfor sætte en proces i gang for hver enkelt brugt vare.</p> <p>Det er også helt gennemgående, at brugte varer ikke sælges på nettet, men i fysiske butikker eller via skrothandlere. Dette skyldes, at administrationen ved at sælge brugte varer på nettet B2C er meget tung og dyr, idet hver vare skal beskrives individuelt for at sikre, at køberen er informeret om varens væsentligste egenskaber, herunder, hvordan varen er brugt. Det vil som regel også kræve, at der tages nye billeder af hver enkelt brugt vare.</p> <p>Selvom en netbutik har en fysisk butik, er det ikke sikkert, de ønsker at sælge de brugte varer i denne. Det kan give et signal til forbrugerne om, at de ikke får nye varer, når de handler hos den pågældende butik, som mange ikke ønsker. Pristilfættelse af brugte varer er også vanskelig og kræver efteruddannelse af butikspersonalet.</p> <p>Der er altså en række udgifter som virksomhederne pålægges i forbindelse med den nuværende tolkning af direktivet:</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - Det er uklart om virksomheden må fratække deres faktiske omkostninger ved at gensælge en vare inkluderende eksempelvis klargøring og reparation af varen. Denne juridiske usikkerhed påfører virksomhederne risiko og giver forøgede omkostninger. - Det er uklart hvordan en virksomhed skal reagerer hvis varen er så beskadiget at den ikke kan repareres eller gøres salgbar og værdien derfor reelt er nul. Denne juridiske usikkerhed påfører virksomhederne risiko og giver forøgede omkostninger. - Det er uklart om en virksomhed må sætte den returnerede vares værdi til nul – hvis der ikke er et marked for gensalg (et marked for brugte varer). Denne juridiske usikkerhed påfører virksomhederne risiko og giver forøgede omkostninger. - Det er uklart om en virksomhed er tvunget til at begynde at sælge brugte varer, selvom det ikke er deres forretningsmodel. Hvis de ikke er pålagt at starte den type virksomhed er det endvidere uklart om de må de så sætte værdien af varen til nul. Denne juridiske usikkerhed påfører virksomhederne risiko og giver forøgede omkostninger. <p>Forbrugerne har naturligvis ret til at besigtige varer, de har købt på nettet samt prøve eksempelvis sko eller tøj for at se, om det passer – uden at forbrugeren mister sin returret. Men det må vurderes at være et rimeligt princip, at varen returneres inden for to uger og i en stand, der gør, at varen kan sælges igen som ny. Hvis dette ikke er tilfældet, fører returretten til et økonomisk tab hos netbutikkerne, hvilket i sidste ende også kommer til at skade forbrugerne, da det økonomiske tab typisk kun kan dækkes ind ved at hæve priserne.</p> <p>Manglende afklaring om reglerne giver usikkerhed hos begge parter og øger risikoen for uenighed, som igen fører til klager i Forbrugerklagenævnet. Det er dyrt for virksomhederne, som risikerer at skulle betale omkostninger, hvis nævnet når frem til en anden vurdering end virksomheden. Et øget klageantal er også dyrt for statskassen.</p> <p>Der findes, så vidt Implementeringsrådet er bekendt med ikke kvantitativt talmateriale, der viser den samlede byrde for virksomhederne i Danmark.</p>
<p>Lande der er relevante at sammenligne med</p>	<p>Tyskland, UK og Sverige.</p> <p>Nabotjekket skal fokusere på, hvordan de inkluderede lande udregner værdiforringelser, når en forbruger skal have penge retur efter at have taget en vare i brug. Herunder om nogle lande har indført en generel mulighed for, at virksomhederne kan sige, at værdiforringelsen er 100 pct., hvis varen kommer retur i en stand, så den ikke kan sælges igen som ny. Ligeledes om nogen lande har givet mulighed for at lade det indgå som et kriterium, om virksomhederne sælger brugte varer.</p>
<p>Forslag til forenkling af reglerne</p>	<p>Det har, så vidt Implementeringsrådet har forstået, aldrig været meningen med direktivet, at brugte varer skulle kunne returneres, selvom det på nuværende tidspunkt tolkes sådan i Danmark.</p>

	<p>I det omfang at reglen ikke kan fjernes, må det være et rimeligt princip, at den gøres så let at administrere som muligt og at den ikke påfører netbutikkerne et økonomisk tab.</p> <p>Det vil sige, at</p> <ul style="list-style-type: none"> - det bliver et krav at varen returneres indenfor to uger efter, at den er modtaget, og forbrugeren har en 14 dages frist til at klage over udregningen af værdiforringelsen efter, at denne er blevet bekendt med oplysningerne. - At det gøres klart, at virksomhederne har mulighed for at sige, at værdiforringelsen er 100 pct. hvis varen ikke kan sælges som ny og må kasseres. - At den "generelle handelsværdi" er B2B prisen opkøbere eller skrothandlere, så det ikke forudsættes at netbutikkerne skal til at lave individuelle beskrivelser af hver enkelt vare. - At netbutikkerne uanset hvad kan fratække de omkostninger, de har til at beregne værdiforringelsen, herunder omkostninger til at beskrive den brugte vare, hvis det fastholdes som krav. <p>Det vil ikke kun være til gavn for virksomhederne men også for forbrugerne, at regningen for omkostningerne ved at håndtere de brugte varer havner hos dem, der har sendt det brugte retur og ikke hos alle dem, der passer på deres ting.</p>
Større eller mindre nabotjek	I første omgang mindre nabotjek, hvor der fokuseres på implementeringen af den specifikke regel.
Særlige hensyn i dansk kontekst	Der er tale om et uklart direktiv, men som følge af den danske tolkning af denne regel tages særligt hensyn til forbrugere, der tager varen i brug – selvom det slet ikke var meningen med direktivet.
Igangværende initiativer	Det fremgår af forbrugerrettighedsdirektivet, at Kommissionen senest den 13. december 2016 skal forelægge en evalueringsrapport om anvendelse af direktivet for Europa-Parlamentet og Rådet, der om nødvendigt skal ledsages af lovgivningsmæssige forslag med henblik på at tilpasse direktivet til udviklingen på forbrugerretsområdet.

BESKÆFTIGELSESMINISTERIET

Titel på forslaget	18. Håndhævelse af arbejdsmiljøregler om muskel- og skeletbesvær
Ministerium	Beskæftigelsesministeriet
Berørt EU-regulering	<p>Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne.</p> <p>Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.</p>
Berørt dansk lovgivning	Arbejdstilsynets bekendtgørelse nr. 1164 af 16. december 1992 (Manuel håndtering)

<p>Beskrivelse af overimplementeringen</p>	<p>Danske virksomheder - særligt virksomheder, der har afdelinger med ensartede arbejdsprocesser og indretninger i flere EU-lande - oplever, at Arbejdstilsynet i Danmark ikke tillader arbejdsopgaver med enkeltløft eller daglige løftemængder, som arbejdsmiljømyndighederne i andre EU-lande vurderer som fuldt lovlige og sundhedsmæssigt forsvarlige.</p> <p>Virksomhederne bliver af Arbejdstilsynet i Danmark stillet overfor krav om ombygninger, ændrede indretninger, anskaffelse af - og udvikling af - nyt løfteudstyr til at imødegå løft og bæring. Krav, de ikke bliver mødt med i andre lande. Der er således forskel på, hvordan reglerne håndhæves i Danmark i forhold til håndhævelsen i andre sammenlignelige EU-lande.</p>
<p>Omfanget af byrder</p>	<p>Der er ikke overblik over det samlede omfang af byrder på dette område for danske virksomheder.</p> <p>I 2015 gennemførte Arbejdstilsynet 61.000 tilsyn på i alt 31.000 virksomheder. Her blev der afgivet 1.800 afgørelser om at forebygge risiko for muskel- og skeletbesvær.</p> <p>For virksomhederne er der tale om meget varierende udgifter. I visse tilfælde er der alene behov for ændret organisering, i andre tilfælde udgifter op til adskillige millioner kroner.</p>
<p>Lande der er relevante at sammenligne med</p>	<p>Tyskland, Sverige, Holland (og Norge). Disse lande har alle implementeret Rådets direktiv (90/269/EØF) om manuel håndtering.</p> <p>Direktivet indeholder ikke konkrete vægtgrænser for løft, og håndhævelse hos arbejdsmiljømyndighederne i disse lande, baserer sig derfor på vejledende løftegrænser, fastsat ud fra det samme videnskabelige grundlag, i forhold til direktivets bestemmelser.</p> <p>Forskellene i håndhævnelsesniveau vurderes dermed knyttet til forskelle i national praksis, i forhold til direktivets bestemmelser.</p>
<p>Forslag til forenkling af reglerne</p>	<p>Regeringen bør sikre, at den nationale håndhævelse af reglerne om tunge løft er ensartet med afsæt i, at de nævnte EU-lande baserer den konkrete håndhævelse på det samme videnskabelige grundlag og samme direktiv.</p>
<p>Større eller mindre nabotjek</p>	<p>Nabotjekket kan gennemføres som et mindre nabotjek, men hvor der ses meget konkret på håndhævelsen og de krav, der stilles til konkrete arbejdsprocesser med manuelle løft - gerne med afsæt i virksomheder, der har ensartede arbejdsprocesser på afdelinger i flere lande.</p>
<p>Særlige hensyn i dansk kontekst</p>	<p>Det er ikke hensigten at sænke det danske beskyttelsesniveau, men alene at få overblik over hvorledes den konkrete håndhævelsespraksis i forhold til direktivet om manuel håndtering, bliver grebet an.</p>
<p>Igangværende initiativer</p>	<p>Arbejdstilsynet har i 2008 gennemført en undersøgelse af reguleringspraksis i Danmark og 30 sammenlignelige lande. Undersøgelsen blev gennemført på et</p>

	overordnet niveau, og gav derfor ikke viden om konkrete forskelle i håndhævelsen i de lande, undersøgelsen omfattede.
--	---